

தமிழ்ச்செல்வம்
03

ரீடவழக்கின் எல்லாளவீர் = 12

காலம் எழுதிகளின் நினைவுக்கு...

04

வரலாறாய் வாலும்...
05

பிரிகேடியர்
கூ.ப.தமிழ்ச்செல்வன்!..
06

குரல்: 138

ஐப்பசி - கார்த்திகை, 2007

அன்பளிப்பு: 12/=

எத்தனை இட்வரியும் இலட்சியப்போர் தொடரும்

எமது இதயங்களில் இலட்சிய நெருப்பை மூட்டி, மறைந்த மாவீரருக்கு ஆண்டுதோறும் விளக்கேற்றும்போது எப்போதும் என்னருகிருந்த எனது அன்புத்தம்பி தமிழ்ச்செல்வனுக்கும் சேர்த்து இம்முறை என்கையால் ஈக்ச்டரேற்றும் நிலைமையைச் சர்வதேசம் உருவாக்கியிருக்கிறது. உலகத் தமிழினத்தையே கண்ணீர் கரைத்து, கலங்கியழுவைத்திருக்கிறது. சிங்களத் தேசத்தின் சமாதான விரோதப்போக்கை, போர்வெறியை உலக நாடுகள் உறுதியோடு கண்டித்திருந்திருந்தால், தமிழ்ச்செல்வன் இன்று உயிரோடு இருந்திருப்பான். சமாதானத்திற்கு இப்படியொரு பேரிடி விழுந்திருக்காது. சமாதானத்தின் காவலர்களாக வீற்றிருக்கும் இணைத்தலைமை நாடுகளும் இந்தப் பெரும் பொறுப்பிலிருந்து தவறியிருக்கின்றன.

எதையும் தாங்கும் இதயத்துடனும் இரும்பெயொத்த இலட்சிய உறுதியுடனும் அஞ்சாத வீரத்துடனும் எமது வீரர்கள் சமராடும் வரை, எத்தனை துயர் வறியும் எத்தனை இடர் வறியும் நாம் எமது விடுதலைப் பாதையிலே தொடர்ந்து போராடுவோம்.

எனத் தொடரும் தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் அவர்களின் மாவீரர்நாள் உரையின் முழுமையான வடிவம் கீழே.

எனது அன்பிற்கும் மதிப்பிற்குமுரிய தமிழீழ மக்களே!

இன்று மாவீரர் நாள். தமிழீழச் சுதந்திரப் போரை இந்தப் பூமிப்பந்திலே முதன்மையான விடுதலைப் போராட்டமாக முன்னிறுத்திய எமது மாவீரச் செல்வங்களை நினைவுகூரும் தூயநாள். ஆயிரமாயிரம் அக்கினிப் பந்துகளாக, எரி நட்சத்திரங்

களாக எரிந்து, எமது விடுதலை வாணை அழகுபடுத்தி, அலங்கரித்து நிற்கும் எமது சுதந்திரச்சிற்பிகளை நினைவுகூரும் புனிதநாள்.

எமது மண்ணிலே, எமது காலத்திலே எமது கண்முன்னே வீரத்திற்கு இலக்கணமாக வாழ்ந்து, விடுதலையின் வித்தாக வீழ்ந்தவர்கள் எமது

மாவீரர்கள். எதிரிக்குத் தலைவணங்காத வணங்காமன்னர்கள். எமது தேசவிடுதலைக்காகக் களமாடி வீழ்ந்த மாவீரர் அனைவரும் மனிதமலைகளாக, மனிதக்கோட்டைகளாகவே எமது மண்ணைக் காத்துநிற்கின்றனர். ஈடிணையற்ற ஈகங்கள் புரிந்து, அளப்பரிய அர்ப்பணிப்புகள் செய்து, எண்ணற்ற சாதனைகள் புரிந்து எமது தேசத்தின் வரலாற்றுச் சக்கரத்தை விடுதலையின் பாதையில் விரைவாக அசைத்துச் செல்பவர்கள் எமது மாவீரர்களே.

மனித வரலாற்றுச் சக்கரம், காலங்களைக் கடந்து, யுகங்களை விழுங்கி, முடிவில்லாமற் சுழல்கிறது. இந்த முடிவில்லாத இயக்கத்தில், உலகத்து மனிதன் நிறையவே மாறிவிட்டான். அவனிடத்தில் எத்தனையோ புதிய சிந்தனைகள் தோன்றியிருக்கின்றன; எத்தனையோ புதிய கருத்தோட்டங்கள் பிறந்திருக்கின்றன. எத்தனையோ புதிய எண்ணங்கள் அவன் மனதிலே தெறித்திருக்கின்றன. இந்தச் சிந்தனைத் தெறிப்பிலே, சுதந்திரமும் சமத்துவமும் கூடிக்குலவும் ஒரு வாழ்வை அவன் கண்டுகொண்டான். சாதி, சமய, பேதங்கள் ஒழிந்த, அநீதியும் (15ஆம் பக்கம் பார்க்க)

தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் அதிகாரபூர்வ ஏடு

www.eelamview.com

மாவீரர் நாள் உரை சொல்லும் செய்திகள்

தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் மேதகு வேபிரபாகரன் அவர்களின் மாவீரர்நாள் உரை பல்வேறு அரசியல் - இராணுவ விடயங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது.

மாவீரர்களின் உயிர் ஈகங்களைப் புகழ்ந்து - பேற்றி அவர்களின் வீரச்செயற் பாடுகளால் உருக்குப்போல உருவாகிவரும் தமிழர் தேசியத்தின் பலவளர்ச்சியை உணர்வுபூர்வமாக எடுத்துரைத்துள்ளார். அதி உயர் வீரத்திற்கும் - அசத்தலான வீரச் செயற்பாட்டிற்கும் தயாரான ஆபிரக்கணக்கான போராளிகள் இருக்கும்வரை தமிழ்மக்களை எந்தவொரு இராணுவ சக்தியாலும் அடிபணியவைப்பிக்க முடியாது என்ற உறுதிப்பிரகடனத்தையும் தலைவர், தெளிவாக முன்வைத்துள்ளார்.

உலகெங்கும் மாற்றங்களும் - முன்னேற்றங்களும் நிகழ்ந்துவரும் இந்த 21ம் நூற்றாண்டில் இந்த மாற்றங்களையும், முன்னேற்றங்களையும் மறுதலித்தபடி சிங்களதேசம் தன்னையும் அழித்து - தமிழரையும் அழித்தபடி ஒரு காட்டாட்சி நாட்டுகின்றது. அழிவுகளையும் - அழிப்புக்களையும் நாடாத்திவரும் சிங்கள அரசிற்கு சில உலகநாடுகள் உதவிவழங்கி - உற்சாகம் கொடுத்துத் தவறிழைத்து வருகின்றன என்ற அரசியல் உண்மையை, தலைவர் அவர்கள், வெளிப்படையாகக் கூறியுள்ளார்.

எமது தென்னாசியப் புவியியல் வலயத்தில் பெரு வல்லரசுகள் கொண்டுள்ள நலன்களைச் சரியாக இனங்கண்ட சிங்களத் தலைவர்கள், தமது பேரினவாத நலன்களுடன் வல்லரசு நலன்களை முடிச்சுப்போட்டு தமிழருக்கு எதிராக அவற்றுடன் கைகொடுத்துள்ள சதித்தனமான உண்மைகளையும் தலைவர் தனது உரையில் விளக்கியுள்ளார்.

இவ்விதமான சதிநோக்கிற்கு முன்னர் பல்யான இந்திய அரசின் நிலைபற்றியும் - அதன் விளைவாக தமிழர் தேசம் சந்தித்த அழிவுகளையும் ஒப்பீடு செய்துகாட்டிய தலைவர் அவர்கள் அதேவிதமான ஒரு சதிவலைக்குள் சில உலகநாடுகளையும் விழ வைத்து தனது பேரினவாத நலன்களை அடைந்துகொள்ள சிங்கள அரசு முயற்சிக்கின்றது என்ற சதித்திட்டத்தையும் உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். "அன்று இந்திய இழைத்த தவறை இன்று சர்வதேசமும் இழைத்து நிற்கின்றது" என்று குற்றம்சாட்டியுள்ள தலைவர் அவர்கள், அதற்கான ஆதார நியாயங்களையும் பட்டியலிட்டுக் காட்டியுள்ளார்.

ஈழத் தமிழரின் விடுதலைப்போராட்டத்திற்கு புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் காட்டியவரும் போராடவைத் துண்டிக்கச் சிங்களம் எடுக்கும் சூழ்ச்சித்திட்டங்களுக்கு, ஜனநாயகத்தையும் - மனிதநாயகத்தையும் மதிக்கும் சர்வதேச நாடுகளும் துணைபோய், தத்தம் நாடுகளிலுள்ள விடுதலைப் பற்றாளர்களை வதைக்கும் நடவடிக்கைகள் அண்மைக்காலமாக அதிகரித்துள்ளன. "புலம்பெயர்ந்து வாழும் மக்களுக்கும், தாயக மக்களுக்கும் இடையிலான உறவுப்பாலத்தை உடைத்து - தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தை நகக்கிவிடச் சிங்களப் பேரினவாதம் தீவிரமாக முயற்சித்து வருகின்றது. இந்த அநியாயத்திற்குச் சில உலகநாடுகளும் துணை போகின்றன" என்று, தலைவர் அவர்கள், சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

இத்தகைய நாடுகளின் சிங்கள ஆதரவுப்போக்கு தமிழ்மக்கள் மத்தியில் மேலாநாடுகள் தொடர்பான நம்பிக்கையைச் சிதைத்துவருகின்றன என்பது பொதுவான உண்மை. அத்துடன் அவை சமாதான முயற்சிகளுக்கும் ஆப்புவைத்திருக்கின்றன.

சமாதானத்தின் காவலர்களாகப் பணியாற்ற வந்த கண்காணிப்புக்குழுவினரும் - நேர்மையுடைய அரசினரும் - இணைத்தலைமை நாடுகளினதும் செயற்பாட்டாண்மை பற்றியும் - அதனால் மகிந்த அரசு வெளிப்படுத்திவரும் போர் முனைப்புப் பற்றியும் தலைவர் அவர்கள் விளிவாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

தமிழருக்கு விடுதலையாக - சிங்கள ஆட்சியாளர்களுக்கு ஆதரவாக சர்வதேச நாடுகள் சில நடந்துகொள்வதை எடுத்துக்காட்டிய தலைவர் அவர்கள் இத்தகைய தவறுகள் நடந்தாலும், தம்மத்தின் அடிப்படைமையிலேயே இன்னமும் உலக உறவுகள் தொடர்வதாகவும் - இதனாலேயே விடுதலைக்குப் போராடிய கிழக்குத்தீமோர் - மொன்றிநீரோ போன்ற தேசங்கள் தமக்கான தன்யரசுகளை அமைக்கும் அரசியல் சூழல் பிறந்ததாகவும் தலைவர் அவர்கள் விளக்கமளித்துள்ளார்.

இதேவேளை, "எமது தேசியப் பிரச்சினையில் சர்வதேச நாடுகளின் நகர்வுகளும் - நடவடிக்கைகளும் எமது மக்களுக்கு திருப்தி தருவனவாக அமையவில்லை" என்றும் கருத்துக் கூறியுள்ளார்.

"சமாதானத்திற்காக உழைத்த எமது தவப்புதல்வன் தமிழ்ச்செல்வனை சர்வதேசம் சமாதானம் பேசியே சாகடித்திருக்கிறது" என்று தலைவர் கூறியுள்ளார். "மறைந்த மாவீரர்களுக்கு ஆண்டுதோறும் விளக்கேற்றும்போது எப்போதும் எண்ணுகிற இந்த தனது அன்புத்தம்பி தமிழ்ச்செல்வனுக்கும் சேர்த்து முறை என்னையால் ஈகச்சுடரேற்றும் நிலைமையைச் சர்வதேசம் உருவாக்கியிருக்கிறது" என்று தலைவர் வேதனையுடன் பிரிதேயர் தமிழ்ச்செல்வனை நினைவுகூர்ந்துள்ளார்.

சமாதானத்தின் காவலர்களாக - முன்னோக்கி உந்தித் தள்ளும் பொறுப்பாளர்களாகப் பணியாற்றி இணைத்தலைமை நாடுகளின் செயலற்ற தன்மைகளையும் தலைவர் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். இவர்கள் நாடாத்திய - இப்போதும் நாடாத்தி வரும் சமாதான மாநாடுகளால் என்ன பயன்? உண்மையில் இந்த நாடுகள் சமாதானத்தைக் கொண்டுரைப் பாடுபடுகின்றனவா! அல்லது வேறு நோக்கங்களுடன் வைலைசெய்கின்றனவா! என்ற எமது மக்களின் ஐயங்களையும் தலைவர் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

திருகோணமலை - மட்டக்களப்பு - யாழ்ப்பாணம் என்று ஆக்கிரமிப்பு வெற்றிகொண்டாடிய சிங்கள இனவாத சக்திகளுக்கு 'எல்லாள் நடவடிக்கை' என்ற பெயரில் புலிகள் இயக்கம் கொடுத்த அதிர்ச்சிவலைத்தியம் பற்றியும் தலைவர் தனது உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

காலங்காலமாகவே தமிழரின் படைபலத்தை சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் குறைத்து மதிப்பிடுவதும் - பின்னர் புலிகளின் பெரும் நடவடிக்கை ஒன்றில் அந்த மதிப்பீடு தகர்ந்துபோகும் இராணுவ யதார்த்தத்தையும் அவர் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

மூன்று பத்தாண்டுகளுக்கும் மேலாகத் தொடர்ந்துவரும் எமது விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு அனைத்து வழிகளிலும் உதவியும் - பங்களித்தும் வரும் எமது மக்களை தலைவர் அவர்கள் பாராட்டி - நன்றி கூறியுள்ளார். அத்தகைய போராட்டப் பங்களிப்புக்களை எமது மக்கள் தொடர்ந்தும் செய்யவேண்டும் என்றும் அவர் உரிமையுடன் வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளார். எட்டுக்கோடித் தமிழர்கள் உலகத்தில் பல நாடுகளில் வாழ்ந்தாலும் தனக்கென ஒரு நாடில்லாத தமிழர்களும் அவலத்தைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ள தலைவர் அவர்கள் "தமிழீழ விடுதலைக்காக உலகம் முழுவதும் வாழ்கின்ற தமிழ்மக்கள் உணர்வெழுச்சியுடன் கிளர்ந்தெழுமாறு வேண்டிக் கொள்கின்றோம்" என்று கோரிக்கை ஒன்றையும் உலகத்தமிழர் முன்வைத்துள்ளார்.

தமிழரின் விடுதலை தொடர்பாக - உலகசமூகத்தின் பாராமுகம் தொடர்பாக - சிங்களத்தின் போர்வெறி தொடர்பாக எமது மக்களின் பங்களிப்புத் தொடர்பாக... என்று பார்த்த ஒரு தளத்தில் தமிழ்மக்களுக்கும் - உலகிற்கும் கருத்துக்கூறும் வகையில் தலைவரின் மாவீரர்நாள் உரை அமைந்துள்ளது.

(05ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அப்போதெல்லாம் செல்வத்தின் ஆற்றல் மீது அவர் வைத்திருக்கும் அளவற்ற நம்பிக்கை புலப்படும். நீண்ட சந்திப்புகள் நடந்தி. பயணங்கள் செய்து களைத்துப் போயிருக்கும் தமிழ்ச்செல்வண்ணை எப்போதாவது சோர்வையும் சந்தர்ப்பங்களில் கூட வாகனத்தில் ஏறிக் கதவைச் சாத்திக்கொள்ளும் வரை தனது சோர்வை வெளிப்படுத்தமாட்டார். அப்படியான சந்தர்ப்பங்களில் வாகனம் அவரது குட்டிப் படுக்கையறையாகிவிடும். நம்பிக்கையான சாரதி இருந்தால் மட்டுமே அவர் அப்படி இருந்துகொள்வதைக் கண்டிருக்கிறோம். அந்த நம்பிக்கைக்குரியவர்களுள் செல்வம் முதன்மையானவன்.

ஆட்சிவேலும், மாவைக்குமரனும் மிகப் பிந்திய நாட்களில் எமது குடும்பத்தில் இணைந்து கொண்டவர்கள். நற்பண்புகளும் உறுதியும் நிறைந்த அவர்களை வளர்த்தெடுக்கும் விருப்பம் தமிழ்ச்செல்வண்ணைக்கு இருந்தது. கடினமான பாதுகாப்புப் பயிற்சிகளைப் பெற்று வந்திருந்த அவர்கள் பாதுகாப்பு ரீதியாக எப்போதும் சிக்கல் நிறைந்த பகுதிகளிலேயே

பணியாற்றி வந்த தமிழ்ச்செல்வண்ணை யின் பாதுகாப்பு அணியில் அயராது உழைப்பார்கள். ஆட்சிவேல் அமைதியானவன். எவருடனும் எந்தச் சேரலிக்கும் போகமாட்டான். தானும் தன்படுமாய் இருந்துகொள்வான். மாலைக்குமரன் துடிபட்டமான்வன். எப்போதாவது எதையாவது செய்துகொண்டே இருப்பான். கரும்புலிகள் அணியில் இணைந்துகொள்ளும் உணர்வோடு அவன் கடைசியை இருந்தான்.

போராளிகள் எப்போதும் தமது உயிரை அர்ப்பணிக்கும் மனநிலையோடு இருக்கவேண்டும் என்பதைத் தமிழ்ச்செல்வண்ணை வலியுறுத்திக் கொண்டே இருப்பார். அவரும் அவ்வாறே இருந்தார். ஒரு அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளராக, சிவில் உடையில் அவர் வெளியே தோற்றமளித்தாலும் அவரது மனம் எப்போதும் போர்க்களத்திலேயே சுழன்றுகொண்டிருக்கும். மக்களுக்காகக் களத்தில் தன்னை அர்ப்பணித்து உழைப்பதையே அவர்களுக்கான தனது அதியாய் அற்பணமாக அவர் உணர்ந்தார். "மாவீரர்களும், போரில் கடுமையான விழுப்புண்களைத் தாங்கிய

போராளிகளும் தமது உண்மையில் தேசத்திற்கான தமது கடமைகளை முழுமையாக நிறைவேற்றியவர்கள். நான்கூட அதனை இன்னமும் செய்யவில்லை. அதற்கு நான் ஒன்றில் எனது இடத்தையும் அளவற்ற அன்பையும் அதற்காக எனது உயிரை அர்ப்பணிக்க வேண்டும்" என அண்ணை அடிக்கடி கூறுவதாக எங்களுக்குக் குறிப்பிடுவார்.

சாவிரு அருகாமையிலேயே எப்போதும் தமிழ்ச்செல்வண்ணையின் வாழ்விருந்தது. அவரோடு அருகிருக்கும் போராளிகளது வாழ்வும் அப்படித்தான். அவர் இராஜதந்திரத் தேவைகளுக்காக வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றுவரும் காலங்களிலெல்லாம் உடனே தலைவரிடம் செல்வார். தலைவருடனான தனது உரையாடல்கள் முடிந்ததும் எப்போதும் எங்களுக்குப் பாரியவேலை இருக்கும். மாபெரும் அபாயங்கள் நிறைந்த எல்லைக் கிராமங்களில் மக்களின் குழை வாசல்களில் தமிழ்ச்செல்வண்ணை நிற்பார். நேற்றுத்தான் வெளிநாடுகளில் நிற்பதாக அறந்த அவரைத் திரைநாட்தமது வீட்டு வாசலில் கண்ட அதிர்ச்சி மக்கள் முகங்களில் தெரிவிக்கும். அவரது மிகுதிநேர வாழ்வு

பேர்க்களத்தில் இருக்கும். தான் நேசித்த மக்களுக்காகத் தான் தழுவிக்கொள்ளும் சாவு போர்க்களத்தில் அமையவேண்டும் என்பது தமிழ்ச்செல்வண்ணையினது ஆத்மாவில் ஆழ்ந்த படிமமாக இருந்ததை அவரோடு பழகிய அனைவரும் அறிவார்கள். அவரோடு கூடவே சென்றுவிட்ட தோழர்களும் அப்படித்தான். ஆனால்... அழகிநேரம்... தேம்பித்தேம்பி அழகிநேரம்... உங்கள் சாவுக்காக அல்ல. நீங்கள் விரும்பாத வாழ்வில் அது நேர்ந்துவிட்டதே என்பதற்காக. களத்தில் நீங்கள் வீழ்ந்திருந்தால் உங்களது ஆத்மாதிருப்தி அடைந்திருக்கும். அதனால் நாங்களும் ஆறுதல் உற்றிருப்போம். ஆனால்...

தமிழ்ச்செல்வண்ணை நீங்கள் அடிக்கடி கூறுவீர்கள் "ஒருத்தன் தன் வாழ்க்கையில் எப்ப திருப்தி அடையுமானோ அன்றோடு அவனது கதை முடிச்சிடு" என்று. அதனை இப்போது நினைக்கின்றோம். உங்களது பயணம் தொடரும். எங்களின் அருகில் எப்போதும் நீங்கள் இருப்பீர்கள்.

ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான மானிடத்தின் நெடு நீண்ட வரலாறு பலியெடுப்புக்களால் நிரம்பியுள்ளது. இப் பலியெடுப்புக்கள் ஒருபோதும் போராட்டங்களைப் பல வீண்படுத்தாது, மாறாக வலிமையான முன்னெடுப்புக் களாக மாறும் என்பதனைத் தனது சாவின் பின்னர் நூற்றுக்கூறாறு விழுக்காடு நிரூபித்தது மட்டுமன்றி காலந்தோறும் தன் புகழைப் பன்மடங்காகப் பெருக்கும் 'சே'யின் மறைவின் நினைவினை உலகம் அண்மையில் தான் மலர்த்தி முடித்திருந்தது. இவ்வெளியில் இப் பொழுது இன்னொரு பலியெடுப்பு இன்னொரு கொடுங் கோண்மை அரசால் பொலிவிப்பாவின வலே கிரான்ட் பகுதியில் இருந்து தமிழீழத்தின் கிளிநொச்சி வரை நீளு கின்ற பலியெடுப்புக்களினவை. ஆனால் ஒரு உயரிய போராணிக்குக் கிடைக்கக்கூடிய ஆக்கக்கூடிய மதிப்பு எதிரியால் கொல்லப்படுவதுதான். அத்தகைய போராணி யான பிரிகேடியர் தமிழ்ச்செல்வன் வாழ்வும், வரலாறும் பிறருக்காக உழைத்து அவருக்காகவே மகிழ்வோடு மடித்த வரலாற்று மனிதர்களின் வரலாற்றுத் தடங்க ளோடு இணைந்துவிட்டது. சர்வதேச ரீதியிலான சமூக ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான குறிமீடாக இன்று 'சே' பார்க் கப்படுகின்றார். தமிழின் எழுச்சியின் வெளிப்பாடாக இன்று தமிழ்ச்செல்வன் கணிக்கப்படுகின்றார். இப்படிப் பட்டவர்கள் வரலாறுகளாலே ஒரு தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் அதற்குரிய தகமைகளைப் பெறுவதும் அதன்வழி இறுதி யில் வெல்வதும் நிகழ்கின்றது. அந்த வகையில், தான் வாழும் தூழலில் பாதிப்படைந்து போராணியாகி அத்தகைகளைத் தாண்டுவதின் மூலம் சிறப்பான ஆளுமையை வெளிப்படுத்தி இறுதியில் அப் போராட்டத்திற்கே உரமான தமிழ்ச்செல்வன் தமிழ் கூறும் நல்லுலகின் மதிப்பைப் பெறுகின்றார்.

1967இல் பரமு விசாலாட்சி இணைக்கு தமிழ்ச் செல்வனாகி, 1984இல் விடுதலைப்புலிகளுக்குத் தினேஸ் ஆகி, 2007இல் தமிழ்மக்களுக்கு தமிழ்ச்செல்வமாகிய கதைதான் இது. 1984 - 2007 வரை 23 ஆண்டுகள் தன் இளமைப்பருவம் முழுவதையும் விடுதலைக்கு ஒப்புக் கொடுத்த அவரது போராட்டம் முப்பரிமாணம் கொண்ட தளத்திலே இயங்கியதாக கணிக்கமுடியும். அவரது போராட்ட வாழ்வு விடுதலையமைப்பின் வளர்நிலையின் படி மலர்ச்சிப் பாதையோடு ஒத்தது. மூன்று கால கட்டங்கள், மூன்று வெவ்வேறு தூழல்கள் - இவற்றிற்கு முகலில் இசைக்கம் பெற்றுப் பின்னர் 'சே' கொடுத் தும் அவர் செயற்பட்டதின் தடங்களை அவரது ஆளுமை யின் உருவகமாகின்றன. எமது விடுதலைப்போராட்டத் தின் திருப்புமுனை ஆண்டாகக் கருதப்படும் 1970களை அண்மித்து அவர் பிறப்பெடுக்கின்றார். பிற்காலத்தில் அறியப்பட்ட அவரது சிறந்த ஆளுமைக்குரிய பண்புகள் முற்போக்கு எண்ணங்கள் கொண்ட குடும்ப பின்னணி யாலும் விடுதலைப்புலிகளின் தொடர்புள்ள தூழலால் வளர்த்தெடுக்கப்படுகின்றன. இவை அவரை ஒரு வழமையான மனிதனாக மாற்றிவிடாது போராணியாக்கி விடுகின்றது. அவருக்குப் பெற்றோரால் இடப்பட்ட

பெயர் தமிழ்ச்செல்வன் என்பதும் அவரது புன்சிரிப்பும், மலர்ந்த முகமும் இயல்பிலேயே உள்ளதென்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. "இளவயதிலும் சரி இப்போதும் சரி தைபும் தனக்கெனச் சேர்த்துவைக்கும் பழக்கமுற்றவன்" என அவரது மூத்த சோதரரில் ஒருவர் கனடாவில் துயர் பகிர்வின் பொழுது நா தழுதழுக்கக் கூறினார். உண்மையில் இப்போது என்னிடம் பொழுது அவரை பிற காலங் களில் சந்தித்த எவரும் ஏதாவது பயன்களை அறிவிடம் இருந்து பெறாமல் சென்றதில்லை என்பதும் எம் நெஞ் சின் நீங்காத பதிவுகளாய் உள்ளது.

விடுதலைப்புலிகள் கரந்துறைப் போர்முறை யினைக் கைக்கொண்ட வேளையில் அவர் இயக்கத்தில்

தமிழ்ச்செல்வம்

இணைகின்றார். இயக்க மரபிற்கேற்ப தனியாகவும், குழுவாகவும் வீர உணர்வுள்ள போராட்டச் செயற்பாடு களில் அவர் ஈடுபட்ட காலமது. அவரது சிறப்பு இயல்பு கள் தேசியத் தலைவரை சர்த்தமையும், அதன் விளை வாகத் தேசியத் தலைவர் பிற்காலத்தில் தான் சந்திக்கப் போகும் பாரிய நெருக்கடிகளுக்கு முகம்கொடுக்கத் தக்கதொரு நம்புகமான துணைவனைப் பெற்றதும் நடை கவனிக்கத்தக்கது. 1987 - 1990 வரை இந்தியப்படை களுக்கு எதிரான துணிகரமான, இடைவிடாத தாக்கு தலை நடத்திய உணர்ச்சிகரமான போராணியாக அவர் அறியப்படுகின்றார். கரந்துறைப் போர்முறைக் கால கட்டத்திலே போராணிகளின் இருப்பும், பாதுகாப்பும் மக்களின் கைகளிலேயே இருக்கும். 'சே' முன்பொருக் கால் எழுதினார். "ஒரு புரட்சிக்காரனுக்குத் தேவையா வை வை? வலிய கால்கள், பிச்சைக்காரன் வயிறு, எரிய சகை". தமிழ்ச்செல்வன் வெறும் கால்களுடன் தென்மராட்சி மண்ணிலே இந்தியப்படையோடு மோதிய படத்தில் அலைந்துதிர்ந்தார். தென்மராட்சி மக்களின் அபிமானம் பெற்ற 'செல்லப்பின்னையாக', 'எங்க வீட்டுப்பின்னையாக' அவர் ஆகிவிடுகின்றார். எத்தனை அன்னையர் அவருக்கு உணவுட்டியும், கண்போலக் காத்தும் நின்றனர். பிற்காலத்தில் எத்தனை உயர்நிலைக்குச் சென்றாலும் தனக்குதவிய மக்கள் நெருக்கடிகளுக்கு உட்பட்டபொழுது முடிந்தவளவு உதவிகளைச் செய்ய அவர் தயக்கவில்லை. அவரது நன்றிமறவா இப்பண்பு உயரியது. அவ்வெளியில் கூடமற்ற மனதோடு தன்னோ டொத்த தோழரோடு போராடிய காலம் அவர் வாழ் வின் பொற்காலமாக அவர் மனதில் பதிந்திருந்தது. தமிழீழ அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளராக அவர் பதவியேற்ற பின் அடிக்கடி அவர் அசைபோடும் மலரும் நினைவு களாகவும், மக்கள் உறவில் கவனமின்றி செயற்படும் போராணிகளுக்கு அறிவுரையாகவும் இந் நினைவுகளை மீட்டுக்கொள்வார். அப்போது அவர் மலர்ந்த முகம் மேலும் மலரும்.

- க.வே.பாலகுமாரன் -

இப்போது இரண்டாம் காலகட்டம் இந்தியப்படை வெளியேற்றத்தின் பின்னான கட்டம். விடுதலைப்புலிகள் நகர்வுப் படையணியாகி மரவுவழிப் படையணியாகப் படி வளர்ச்சி கண்ட காலம். ஒருபுறம் பாரிய படைநடவடி க்கைகள் மூறும்பு ஆரசியல் நிருவாக அலகுகள் கட்ட மையு என இருவேறுபட்ட பணிகளோடு மருத்துவத் துறையில் மறைவான ஆனால் நிறைவான வளர்ச்சிக் கான ஏற்பாடுகளென அவர் பணியாற்றினார். 1995இல் சந்திரிக்கா அரசோடான பேச்சுக்களிலும் தலைமை

தாங்கித் தனக்கான பட்டறிவையும் பெற்றுக்கொள்கின் றார். 1995 ஏப்ரலின் பின் மீண்டும் போர் வெடித்தமை, இடப்பெயர்வு, வன்னிவாழ்வு, முல்லைச்சமர், ஜெயசிக் குறு, ஓயாத அலைகள் என வரலாற்று நிகழ்வுகளால் எம் வரலாறு நிரம்பிவழியும் போதெல்லாம் தமிழ்ச்செல்வன் தலைவர் அருகில் சிறப்புடனும், சிரிப்புடனும் நின்றார். ஒரு மனிதனால் இத்தனை பணிகளையும் சுமந்திட முடியுமா என மற்றவர் ஏங்கிடுமளவு பளுச்சுமந்தார். தலைவன் முகமறிந்து - மனமறிந்து - விழ்பு வெறுப் பறிந்து - ஓயாத சிந்தனையின் பொழுது தலைவரிடமிரு ந்து வெளிப்படும் அறிவுறுத்தலறிந்து அவற்றினை நடை முறைச் செயற்பாடாகமாற்ற அவர் பட்டபாடு, தலைவரின் சுருக்கமான ஆனால் மிக அடர்த்தியான கூற்றுக்களை விரிவான பேச்சுக்களாக மொழிபெயர்த்து அவர் பாரதி பாடிய கண்ணின் (கண்ணன் என் தோழன் - என் சேவகன், என் சீடன்) பல்வேறு அவதாரம் எடுத்தார். இக் கட்டத்திலே

எங்கிருந்தோ வந்தான் இடைச்சாதி நானென்றான் இங்கிவனை யான் பெறவே என்னதவம் செய்துவிட்டேன் கண்ணன் என்னகத்தே காலவைத்த நாள்முதலாய் எண்ணம் விசாரம், எதுமவன் பொறுப்பாய். என பாரதி பாடியுள்ள நினைவிற்கு வருகின்றது. இப்போது மன்றாம் கட்டம். புலிகளின் சருவ தேச வருகை நிகழ்ந்த காலம். சருவதேச தொடர்பு பெருகிய காலம். திடீரென இயக்கம் இராணுவ அரசியற் செயற்பாட்டிற்கு அப்பால் இராசத்திரம் எனும் உச்ச அரசியல் நுண் இணர்வுத் திறன்மிக்க செயற்பாட்டில் காலவைத்த நேரம். இங்கும் தமிழ்ச்செல்வன் பங்கேற்பு நிகழ்கின்றது. பாலா அண்ணையின் துணையுடன் இவ் வளவு சகுதியான மாற்றங்களுக்கெல்லாம் அவர் தன்னை (தொடர்ச்சி - 14ஆம் பக்கம்)

மக்களுக்காகத் தன்னையே உருக்கி உழைத்த இலட்சிய நெருப்பு

தலைமைச் செயலகம், தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள், தமிழீழம், 03/11/2007.

எனது அன்பான மக்களே!

சமாதான வழியில், நீதியான முறையிலே எமது மக்களது தேசியப் பிரச்சினைக்கு அமைதித்தீவு காணுமாறு அனைத்துலகம் அடுத்தடுத்து அமைப்பு விடுத்தபோதும், சிங்கள தேசத்திலிருந்து நல்லெண்ணம் வெளிப்படவில்லை. பெளத்தத்தின் காருண்யத்தைக் காணமுடியவில்லை. சிங்கள தேசம் தனது இதயக் கதவுகளைத் திறந்து, சமாதானத் தூதும் அனுப்பவில்லை. மாறாக, யோர்க்குழுகளை ஏவி, இராட்சத்தக் குண்டுகளை வீசியிருக்கிறது. எமது அமைதிப் புறாவைக் கொடுமாக, கோரமாகக் கொள்ளுமித்திருக்கிறது. தமிழுலகமே ஆழமாக நேசித்த ஒரு அரசியல் தலைவனைச் சிங்கள தேசம் இன்று சாகடித்திருக்கிறது. தமிழீழ மக்களின் மனங்களை வென்று ஒரு தன்னிகரற்ற தலைவனைச் சிங்களம் பலிகொண்டிருக்கிறது. எமது சுதந்திர இயக்கத்தின் அரசியற்றுறைப் பொறுப்பாளர் பிரிகேடியர் தமிழ்ச்செல்வனையும் ஏனைய ஐந்து போராணிகளையும் இழந்து இன்று தமிழீழ தேசம் வரலாற்றில் என்றுமில்லாத

ஒரு பேரிழப்பைச் சந்தித்திருக்கிறது. இந்த மாபெரும் சோக நிகழ்வு எம்மக்களை அதிர்ச்சியிலும் ஆழ்ந்த துயரத்திலும் ஆழ்த்தியுள்ளது.

தமிழ்ச்செல்வன் எமது சுதந்திர இயக்கத்தில் இணைந்த காலத்திலிருந்தே என்னோடு ஒன்றாக, நெருக்க மாக வாழ்ந்தவன். நான் அவனை ஆழமாக அறிந்தேன், ஆழ மாகவே நேசித்தேன். எனது அன்புத் தம்பியாகவே வளர்த்த தேன். அவனது அழகிய சிரிப்பும் அதனுள் புகைந்த ஆயிரம் அர்த்தங்களையும் அவனுள் அடர்ந்து கிடந்த ஆற்றல்களையும் ஆளுமைகளையும் நான் ஆரம்பத்திலிருந்தே கண்டு கொண்டேன். இலட்சியப்போராணியாக, தலைசிறந்த தானத்த தளபதியாக, மாபெரும் அரசியல் பொறுப்பாளனாக, அனைத் தல்களோடும் உறவாடிய இராஜதந்திரியாக, போராற்றல்மிக்க பேச்சுவார்த்தையாளனாக அவனை வளர்த்தெடுத்தேன்.

தான் நேசித்த மண் விடுதலை பெறவேண்டும், தான் நேசித்த மக்கள் சுதந்திரமாக, கௌரவமாக, பாது காப்பாக வாழவேண்டுமென்று சதா சிந்தித்தான். தான் நேசித்த அந்த மக்களது விடுதலைக்காக, விடிவிற்காகத் தன்னையே ஊனாக உருக்கி, உறுதியாக உழைத்த ஒரு இலட்சிய நெருப்பு அவன்.

நீண்ட நெருப்பு நதியாக நகரும் எமது விடுதலை வரலாற்றில் அவன் ஒரு புதிய நெருப்பாக இணைந்திருக் கிறான். இந்த இணைவிலே, எமது கனத்த இதயங்களில் ஒரு பெரும் இலட்சிய நெருப்பை மூட்டியிருக்கிறான். எமது இலட்சிய உறுதிக்கு உரமேற்றியிருக்கிறான். இந்த உறுதி யில் உரம்பெற்று, நாம் எமது இலட்சியப் பாதையில் தொடர்ந்தும் உறுதியோடு பயணிப்போம்.

"புலிகளின் தாகம் தமிழீழத் தாயகம்"
வே.பிரபாகரன் தலைவர், தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள்.

— வியாசன் —

காவம் எழுதிகளின் நினைவுக்கு என்ன கைமாறு செய்வோம்?

கார்த்திகை 27 - மாவீரர் நாள்
பிள்ளைகள் துயிலும் கல்லறைகளுக்கு
நெய்விளக்கேற்றும் திருநாள்.
உள்ளே உடல் வியர்த்துக் கிடப்பவரை
மனதால் வெளியே தூக்கி
மெய் கழுவி
வாசம் பூசி
முத்தம் பொழிந்து
மீண்டும் சூழிவைப்பதான பாவனையில்
சுற்றும் சூழும் பெருநாள்.
தெய்வங்களுக்குப் படைப்பதில்லையே தவிர
வரம் கேட்டு வணங்கும் நாள்.
நீண்ட விதையவியின் வரிசையில்
கூடி நிற்கும் சுற்றத்துக்கு
அவர்கள் குரல்கேட்கும் தினம்.
பத்துமாதம் சுமந்து
பகலிரவாய்க் கண்விழித்து
அமுத முலைகொடுத்து
தூக்கிச் சுமந்தவர் முன்னே
அவர்கள் விழித்திருக்கும் நாள்.
பெற்றவளின் முன்னே பெரிதாய் நொதுயர்ந்து
அம்மா என அழைப்பார்கள்.
அந்த ஒற்றைச்சொல் போதுமே
சுமந்தவள் மெழுகாய் உருக.
விதைத்த வயல்கள் பரந்து கிடக்கின்றன
தாயகத்தின் திசையெங்கும்.
துயிலுமில்ல வாயல் கடக்கும் ஒவ்வொருதடவையும்
தண்டனையற்ற குற்றவாளிகள் போலத்தான்
கடந்து போகின்றோம்.
“உங்களை நம்பியே உள்ளே கிடக்கின்றோம்
எங்கள் நெருப்பில் குளிக்காயாதீர்”
காற்றில் வருகிறது கல்லறைக்குரல்.
துயிலுமில்லம் நுழையும் போதில்
நீதிமன்றில் நின்பது போலத் துடிக்கிறது மனம்.
விட்டபணி தொடராத குற்றவணர்வில்
வேர் காய்ந்து விடுகிறது உள்ளே.
மாவீரர்கள்
அவர்களை எங்கிருந்து எழுதத்தொடங்குவது?
எழுதத் தொடங்கினாலும்
பேனா உருகிக் கரைந்து விடுகிறதே.
ஈழத்தமிழர் நிமிர்வுக்கு
அவர்கள்தானே வீரியம் தந்தனர்.
மிதித்தேறிப் போகலாமென்றிருந்த இனத்துக்கு
முகமும், முகவரியும் தந்தனர்.
பிள்ளைப் பூச்சிகளாக
எடுப்பார்கைப் பிள்ளைகளாக
அழைத்தவர் பின்னே ஓடிய இனத்துக்கு
நிமிர்வும், திமிர்வும் தந்தனர்.
காலம் எழுதிகளின் நினைவுக்கு
என்ன கைமாறு செய்தோம் நாம்?

ஒருநாள் கூடி
பூ வைத்து
நெய்விட்டு விளக்கேற்றி
அந்தப் பாடலையும்பாடி
நெக்குருதல் மட்டும் போதுமானதா?
சின்னப் பருவத்தின் கனவைத் துறந்து
இளமைக் காலத்தின் சிறகை அரிந்து
தங்களை ஒறுத்துப்போன தேவைகளுக்கு
என்ன நிவேதனம் படைத்தோம் நாம்?
அவர்கள் கனவு மெய்ப்படாதவரை
எந்தக் கிரிகையாலும் அவர்கள் ஆறமாட்டார்கள்.
விடுதலை அவர்களின் மூச்சாயிருந்தது
போராட்டம் அவர்களின் மூச்சாயிருந்தது
வெறும் பேச்சிற் கழியவில்லை அவர் பொடிது.
உலகம் ஓடிவரும்
ஐ-நா-சபை தேடிவரும்
அகாசி வருவார்
ஜோஜி புள் தருவாரென
நம்பியிருக்கவில்லை அவர்கள்.
களத்தில் நின்றனர்
களத்தில் உண்டனர்
களத்தில் உறங்கினர்
களத்தில் உயிரையும் விட்டனர்.
அவர்களுக்கு எந்த மயக்கமும் இருக்கவில்லை
முடிந்ததே தலையராய் உலவினர்
உயிர் கொடுத்த அழகராய் உறங்கினர்.
எந்தச் சமையுமற்ற மனிதராய்

தலைவனை மட்டும் நம்பினர்.
தலைவன் இடியமாட்டான் எனும் நம்பிக்கையில்
உறுதியுடன் நின்றனர் இறுதிவரையும்.
கார்த்திகைப் பூக்களின் திருநாள் வருகிறது
பிள்ளைகளிடம் போகும் பொழுதில்
என்ன எடுத்துச்செல்வோம் இம்முறை?
பாடலுடன் அவர்கள் கண்திறக்கும்போது
கொடுக்க என்ன இருக்கிறது எம்மிடம்?
வெற்றி மட்டும் தான் வேண்டியதில்லை
பின்னடைவையும் அவர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள்.
எங்கள் கைகளில் இருக்கிறது அணுராதபுரம்
கொடுக்க மகிழ்ச்சியுடன் எடுப்பார்கள்.
என்னும் எம்மில் நெருப்பெரியவேண்டும்
உண்மை மனிதராய் ஒளிர் வேண்டும்
மயக்கமில்லாத மனமும்
வழிதவறாத நிலையும் வேண்டும்.
விடுதலையில் வழுவாத வீரியமும்
தன்னையே கொடுக்கும் சக்தியும் வேண்டும்.
தலைவனை நம்பிய பயணமும்
தமிழீழம் என்ற உறுதியும் வேண்டும்.
இவற்றைச் சுமந்தால் ஏற்பார்கள்
இல்லையெல் உள்ளே சிரிப்பார்கள்.
சுவாசிக்கும்போது உள்ளிழுப்பது
சுதந்திரத்தின் கனவுகளாக இருக்கவேண்டும்.
மாவீரர் நாள்
மயக்கமில்லாதவரின் மானப்பெருவிழா
எத்தனை துயர்வரினும் இடியமாட்டோமென
கல்லறைகளிற் சக்தியும் செய்யும் நாள்.
நெற்றுவரை நீங்கள் நேரிருந்தீர்
கண்களிலே
பூத்ததுபோற் பூத்துப் புன்னகைத்தீர்
எங்களுடன்
பேசிக்களித்தீர் - போய்விட்டர்
தாயகத்தில்
வீசிவரும் காற்றில் விசித்த சிறகெடுத்துத்
தூரப்பறந்துவிட்ட துணிவுப்பறவைகளே!
ஈர விழியிங்கு எமக்கின்னும் காயவில்லை
செங்குருதி பாய்ந்து திசை சிவந்து
எதிரிகளின்
தங்ககங்கள் யாவும் குணலிற் கருக்கியபின்
வென்ற களிப்பில் வீடுவந்தோம்
அன்றிருந்து
இன்றுவரை உம்மை எவ்விடத்தும் காணலையே.
கல்லறைக்குள் நீங்கள் கண்மூடித் தூங்குவதாய்
சொல்லுகிறார்
உங்கள் தேகம் தூங்காதே.
மொட்டவீழும் பூவினிலே முகம் தெரியும்
கல்லறைக்கு
கிட்டவர உங்கள் கண்தெரியும்
வீசுகின்ற
காற்றினிலும் மூச்சுக் கலந்து
எம்மை உயிர்ப்பிக்கும்.

வேகமாக நடந்துவரும் அந்தக் கைத்தடியின் சத்தம்... முற்கூட்டியே எம்மைத் தயார்ப்படுத்திவிடும் வாகனத்தின் உறுமல்... எவரிடமும் காணமுடியாத, தூர இருப்பவர்களையும் ஈர்த்தெடுத்து மகிழ்விக்கும் அந்த இனிய சிரிப்பொலி... தனது எத்தகைய துன்பங்களையும் கடந்து பிறருக்காக எப்போதும் மலர்ந்து கிடக்கும் அழகிய வதனம்... அவரைப் போலவே

பாத்திரங்கள் ஏற்றுப் பின்னர் தமிழ்ச்செல்வண்ணையின் பாரிய சமைத்தாங்கியாக அலைக்கல் விளங்கினான். குறிப்பாத்துச் சுவேதிலும், படைத்துறைசார் அறிவியலிலும், பன்னாட்டுத் தொடர்புகளிலும் அலைக்கல் இயல்பாகவே கொண்டிருந்த அபாரத் திறமை தேசியத் தலைவரின்பால் அவனை ஈர்க்கச் செய்தது. அதன்பின்னர் அவன் ஆற்றிய பணிகள் அளப்பெரியன.

மீட்டிச் சமரினும் அதன்பின்னரான சமர்கள் சிலவற்றிலும் கேணல் கிட்டு பீரங்கிப் படையணியின் பீரங்கி அணியொன்றில் பாராட்டும் படியான சேவையாற்றினான். எதிலும் தனது சுயமான முயற்சியைச் செலுத்தி அதனைத் தன்வசப்படுத்துவதில் மிகுதன் திறமையானவன். குறிப்பாக கணினித்துறையில் அவன் தனது பொறுப்பாளர் அளித்த சந்தர்ப்பத்தைப்

இருந்தது. உண்மையில் இந்தத் துறையில் அவன் ஒரு வல்லுனன்.

மிகுதன் எங்களது குடும்பத்தின் கலைப்பான வாழ்விற்குப் பெரிதும் காரணமாக இருந்த ஒரு தோழன். அவனிடம் 'அழுவை' வேண்டாத யாருமே எங்களில் இல்லை. மிகுதனுக்கு மரக்கறிச் சாப்பாடு என்றால் ஒரு தனியான பிரியம். இதனை

நீங்கள் எம்மோடு உள்ளீர்கள்

இனிமையான அருகிருக்கும் தோழர்கள்.... எல்லாமே, எல்லோருமே இப்போதும் எங்கள் அருகிருப்பது போல... உண்மையில் அப்படியொரு நாளாந்தம் அருகிலும், இல்லையென்றால் நினைவிலும் இல்லாமல் நாங்கள் ஒரு கணம்கூட இயங்கியதில்லை.

அந்தக் குடும்பம் அத்தனை அழகானது. இனிமையானது, அற்புதமானது... போர்க்களம், நிர்வாகப்பணி, அரசியல்பணி, இராஜதந்திரப்பணி என ஒன்றுக்கொன்று வேறுபட்ட பண்புகளோடு அணுகப்பட்ட வேண்டிய சிக்கல் நிறைந்த நாளாந்தத்தில் தமிழ்ச்செல்வண்ணை சுழன்றுகொண்டிருப்பார். அதனை விடவும், வெளியே அவர் அறியப்பட்டதற்கு அப்பாலும், எமது தேசியத் தலைவரின் பிரத்தியேகமான, வெளிச்சொல்ல முடியாத பாரிய பணிகள் நாளாந்தம் அவரது தோள்களில் இருக்கும்.

நள்ளிரவு தாண்டிய ஒரு நேரத்திலிருந்து அதிகாலை வரையான மிகச்சிறிய மணித்தியாலங்களே அவரது நித்திரைக்கான நேரமாக இருக்கும். இத்தனைக்கும் மத்தியில் ஒரு கருணைத் தாயாக, கண்டிப்பான தந்தையாக, சகோதரனாக, பொறுப்பாளனாக தன் அருகிருக்கும் போராளிகளை அரவணைக்க அவர் தவறுவதே இல்லை. தமிழ்ச்செல்வண்ணையின் அத்தனை இயல்புகளும் அவரின் அருகிருக்கும் போராளிகளை இயல்பாகப் பற்றிக்கொள்ளும். அவர்கள் தேசியத் தலைவருக்குப் படிப்படியாக அறிமுகமாகிப் பெருவிருட்சங்களாகிவிடுவர்.

அலைக்கல்... ஒரு மருத்துவப் போராளியாக தமிழ்ச்செல்வண்ணையின் அருகில் வந்துசேர்ந்தது ஒரு அற்புதமான இணைவு. 1990களின் ஆரம்பத்தில் தமிழ்ச்செல்வண்ணை விழுப்புண்ணடைந்ததன் பின் அந்த அற்புத இணைவு நடந்தது. அன்றிலிருந்து வீரச்சாவடையும் இறுதிக்கணம் வரையும் அவர்களது வாழ்வு ஒன்றித்தே இருந்தது. போர்க்களத்திலிருந்து இராஜதந்திரப் பயணங்கள் வரை எல்லாவற்றிலும் அவர்கள் இணைந்தே இருந்தார்கள்.

அது 1993ஆம் ஆண்டு, பூநகரிச் சமர்முனையில் ஒரு நாள். களத்தில் ஒரு எதிர்பாராத விமானத்தாக்குதல். மூத்த தளபதி சொர்ணம் அவர்களும் தமிழ்ச்செல்வண்ணையையும் தாக்குதலுக்குள்ளாகினர். அந்தக் கணப்பொழுதில் தமிழ்ச்செல்வண்ணையைக் கீழே விழுத்தவிட்டு அவரின் மேலே தோழர்கள்... கூடல் வைத்தி வீரச்சாவைத் தழுவிக்கொள்ள தமிழ்ச்செல்வண்ணை யோசமான காயங்களுக்குள்ளானார். அவரோடு காயமடைந்தவர்களுள் மேஜர் துளசியுடன் அலைக்கல் உம் ஒருவன்.

ஒரு தனிப்பட்ட மருத்துவனாக, மெய்ப்பாதுகாவலனாக, பணி உதவியாளனாக எனப் பல்வேறு

மிகுதன்... பிந்திய நாட்களிலேயே தமிழ்ச்செல்வண்ணையுடன் நெருக்கமாக இணைந்து கொண்டவன். அவரது பணிகளுக்கான உதவியாளனாக சமைக்கல் தாங்கியவன். 1998ஆம் ஆண்டில் அமைப்பில் இணைந்த அவன் குறிப்பிட்ட காலங்கள் துறைசார் கற்கைகளில் ஈடுபட்டான். அவற்றிலெல்லாம் அனைவரையும் கவரும் முதல்வனாக அவனே திகழ்ந்தான். பின்னர் ஆணையிறவு

பயன்படுத்திச் சுயமாகவே முன்னேறினான். வன்னியில் பதிப்புத்துறையில் கணினிகள் பயன்படுத்தப்படத் தொடங்கியபோது அதன் தொடக்கத்தில் மிகுதனின் பங்கு அளப்பெரியது. எமது அமைப்பின் உத்தியோகபூர்வ ஏடான 'விடுதலைப்புலிகள்' உட்பட ஏனையவற்றினது வடிவமைப்பிலும் அவன் பெரும் பங்காற்றினான். இங்கு வெளிவந்த பாராட்டுப்பெற்ற சுவராட்டிகள், நூல்கள் பலவற்றிலும் மிகுதனின் உழைப்பு

நேற்றுத்தான் வெளிநாடுகளில் நிற்பதாக அறிந்த அவரைத் திடீரெனத் தமது வீட்டுவாசலில் கண்ட அதிர்ச்சி மக்கள் முகங்களில் தெரியும். அவரது மிகுதிநேர வாழ்வு போர்க்களத்தில் இருக்கும். தான் நேசித்த மக்களுக்காகத் தான் தழுவிக்கொள்ளும் சாவு போர்க் களத்தில் அமையவேண்டும் என்பது தமிழ்ச்செல்வண்ணையினது ஆத்மாவில் ஆழ்ந்த படிமமாக இருந்ததை அவரோடு பழகிய அனைவரும் அறிவார்கள். அவரோடு கூடவே சென்றுவிட்ட தோழர்களும் அப்படித்தான். ஆனால்...

நன்கு அறிந்து வைத்திருந்த தமிழ்ச்செல்வண்ணை எங்காவது அப்படியான சாப்பாடு கிடைக்கும் நிகழ்வுகளுக்குச் செல்வதென்றால் அவனையும் தேடிப்பிடித்து அழைத்துச் செல்வதற்கு என்றுமே தவறுவதில்லை.

சுமைகூடிய எங்களது குடும்பத்தின் நிர்வாக வேலைகள் நேதாஜியின் பொறுப்பில் இருக்கும். அதனைவிடவும் தமிழ்ச்செல்வண்ணையின் பிரத்தியேகமான வேலைகளும் அவனுக்கு உண்டு. புத்தகங்கள் என்றால் தமிழ்ச்செல்வண்ணைக்கு உயிர். அந்த உயிரை நேதாஜியிடம் கொடுத்தே தனது நூலகத்தில் பத்திரப்படுத்திக்கொள்வார். அவற்றைச் சலிப்பின்றித் தனக்குக்கிடைக்கும் நேரங்களில் எல்லாம் நேதாஜி படித்துக்கொண்டே இருப்பான். படுக்கையிலும் அவனது தலைமாதட்டில் எப்போதும் ஒரு புத்தகம் இருக்கும். அமைதியான சுவாவம் கொண்ட அவனிடமிருந்த நிறைந்த அறிவை அவனை மிக நெருங்கியவர்கள் அறிவார்கள்.

- அபாமித்தீபன் -

நேதாஜியின் பொறுப்புணர்வும், அமைதியும், நேர்த்தியும் தமிழ்ச்செல்வண்ணையால் விரும்பப்பட்டவை. முகாமிலுள்ள போராளிகளுக்கு எப்போதும் நல்ல உணவு கொடுக்கவேண்டும் என்ற தமிழ்ச்செல்வண்ணையின் விருப்பத்திற்கு மட்டும் அவனால் எல்லா வேளைகளிலும் ஈடுகொடுக்க முடிவதில்லை. அப்போதெல்லாம் ஒரு குழந்தையைப்போல அவருடன் சண்டை பிடித்துக்கொள்வான்.

தமிழ்ச்செல்வண்ணை வாகனத்தில் கழித்த காலங்களும் கணிசமானவை. ஒரே நாளில் அவரது வாகனம் எங்கெங்கோ எல்லாம் சுற்றிச்சுழன்று திரியும். அச்சுறுத்தல் நிறைந்த எல்லைக் கிராமங்களில் இருந்து உயிர்ப்பலியெடுக்கத் துடித்துக் கொண்டிருக்கும் போர்க்களங்கள்வரை களத்திலும் தளத்திலும் தமிழ்ச்செல்வண்ணையின் பயணம் நீண்டது. அவரது நம்பிக்கைக்குரிய சாரதியாக செல்வம் இருந்தான்.

சிறுவயது முதல் தனது வாழ்வைப் போராட்டத்தில் ஒன்றித்திருந்தவன் செல்வம். களங்களில் நின்றான். சிறப்புப் பயிற்சிகள் பெற்றான். என்றாலும் செல்வம் என்றால் அவனது சாரதித்துவ ஆற்றல் மட்டுமே எல்லோரது கண்களுக்குள்ளும் வந்து நிற்கும். உண்மையில் அதில் அவன் ஒரு கலைஞன். களமுனையில் தமிழ்ச்செல்வண்ணையைச் செல்வம் அழைத்துச் செல்லும்போது அருகிருந்தால் நெஞ்சு படபடக்கும். பாதுகாப்புக் கருதி அத்தனை சிக்கல் நிறைந்த பாதைகளை தமிழ்ச்செல்வண்ணை தயக்கமின்றித் தெரிவுசெய்வார்.

(02ஆம் பக்கம் பார்க்க)

இலகுவில் வெளியாரினால் புரிந்துகொள்ள முடியாத புலிகள் இயக்கத்தின் அரசியல் தலைமைப் பாத்திரத்தை வகித்த ஓர் ஆளுமையை ஒரு பக்கத்திற்குள் எழுதிப் புரியவைத்து விடலாம் என்று தோன்றவில்லை. ஆயினும், ஒரு கோணத்துப் பார்வையில், துருத்தித் தெரியும் அவரது ஆளுமை அம்சத்தை புள்ளிகளிடவதன் மூலம்

முடியாத தொற்றுநோயும் பரவலானும், ஆயிரக்கணக்கான உயிர்கள் அழிந்துபோவதுதான் சுகாதார நிபுணர்கள் கண்ட உலக அனுபவமாக இருந்தது. ஆனால், அத்தகைய கணிப்புக்களை பொய்யாக்கிய முகாமத்துவம் ஒருமுழுமும், மக்களுக்கேற்பட்ட மகா அலைத்தால் மக்கள் போராட்டத்தில் சலிப்புவதற்குப் பதிலாக, மக்களை எழுச்சியடைய வைத்து போராட்டத்திற்கு

இளைஞர்களை அணிதிரட்டிய ஆற்றல் மறுபுறமுமாக அவரது ஆளுமை புகழை படைத்தது. இக்காலகட்டத்தில் போராட்டத்தில் உள்வாங்கப்படுவோரை மட்டுப்படுத்த வேண்டியளவிற்கு அது அமைந்தது. இதன் விளைவாகத்தான் ஓயாத அலைகள் - C1 வெற்றியின் மூலம் முல்லைத்தீவு விடுவிக்கப்பட்டது. புலிகள் ஒரு தீர்ந்துபோகாத சக்தி என்று நிரூபிக்கப்பட்டது. சர்வதேச

கடற்போக்குவரத்துக்கான புலிகளின் வாசலாக முல்லைத்தீவு திறவுண்டது. பின்னாளில் வன்னி மீளான எதிரியின் முற்றுகை உள்வாங்கத்தில் அர்த்தமிழ்ந்ததும் இதனால்தான். * * * வன்னிச்சமர் என்னுமில்லாத புதிய நெருக்கடியை இந்தப் போராட்டத்திற்குத் தந்தது. தொடர்ச்சியாக வருடக்கணக்கில் நீண்ட ஒரு

பிரிகேடடியர் சு.ப.தமிழ்ச்செல்வனுக்கு ஒரு நினைவுக்குறிப்பு

ஒரு சித்திரம் தோன்றலாம். அதில் அந்தச்சிரித்த முகத்தோன் உயிர் பெற்றுப் வரலாம்.

கல்லறைக்குப் போகுமுன் வணக்கம் செலுத்த வருபவர்களுக்காக காத்திருக்கிறது திருவுடல். அருகே கம்பது வயதைத் தன்னடிய அவரது மூத்த சகோதரன் யாரும்கு அறியா நேரங்களில் அவ்வப்போது அழுகிறார். நினைவுகள் எழுந்து இதயத்தில் எங்கோ இருக்கும் மரத்தை இழுத்து வந்து கண்களால் கொட்டி விடுகிறது. அவர் சொன்னார், "சின்ன வயதில் எங்களுக்கு அப்பா இறந்து விட்டார். அதனால் குடும்பத்தில் வறுமை நிலவியது. நானே உழைக்கத் தொடங்கி குடும்பப் பரத்தை சுமந்து இளையவர்களைப் படிப்பித்தேன். அதிக கண்புடன்தான் சகோதரர்களை வளர்த்து வந்தேன். ஆனால், செல்வன் எந்த விடயத்திற்கும் தண்டிக்கப்படுவதில்லை. காரணம், தண்டிப்பதற்காக தடியைத் தாக்கும் போதெல்லாம் தன் தவறுக்கு தக்க காரணங்களை கற்பிக்கத் தொடங்கிவிடுவான். அதைக் கேட்டுவிட்டால் தண்டிப்பதற்கான நியாயம் பறிபோய் விடும்" என்று.

இந்திய அமைதிப்படைபுடன் நடந்த யுத்தத்தில் ஒரு நாள் தென்மராட்சிப் பொறுப்பாளரான இவரது மறைமுக இடத்தை இராணுவத்தினர் சுற்றிவளைக்க வந்தனர். வெடிக் கைக்கத் தயாராக கையிடக் குண்டென். வீதியின் இரு புறமும் வந்துகொண்டிருக்கும் இராணுவத்தினரின் நடுவால் தமிழ்ச்செல்வன் சைக்கிளில் கடந்தார் ஒவ்வொரு இராணுவத்தினரையும் பார்த்துச் சிரித்து தலையாட்டியவாறு. புன்னகையை ஆழமமாக்கி அன்று முற்றுகையை உடைத்துக்கொண்டார்.

இன்னொரு நாள் அமைதிப்படையின் அப்பிரதேசத் தளபதி சடுதியாக இவரது அணியை சந்திக்க நேர்ந்ததும் அந்த இடத்தில் மோதலைத் தவிர்க்குமாறும் உரையாட விரும்புவதாகவும் அழைத்தான். தினேசுடன் (இவரது பழைய பெயர்) கதைக்க விரும்பும் அழைப்பை ஏற்று முன்வந்த இவர் அமைதிப்படைத் தளபதிக்குச் சொன்னார், "தினேஸ் நூற்றுக்கணக்கான போராளிகளுடன் வேறு ஒரு ஊருக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றார். உங்கள் செய்தியைச் சொல்லுங்கள் நான் அவரிடம் சொல்கிறேன்." என்று. தினேஸ் பற்றி அவனுக்கிருந்த பிரமமையை தானே மேலும் பன்மடங்காக்கித் திரும்பினார்.

அந்தக் 'கோலியாத் தளபதி தங்களை வீழ்த்தி வரும் அணியின் தலைவன் இந்தத் 'தாவிது' தான் என்று நம்பத் தயாரான

- கு. கவியழகன் -

மனநிலையில் இருக்கவில்லை. அவ்வளவு இளவயதும், சிறுவருவகுமுடையவராக இருந்தார் அப்போது தமிழ்ச்செல்வன்.

சமயோசித பத்தி, நெருக்கடிச் சூழலை கையாளும் திறன், தன் மீதான நம்பிக்கை இதுதான் இளவயதில் மிளிரும் இயல்புகளாய் இருந்தன. இவை குறிக்கும் ஆளுமை என்னவெனில் **தமிழ்ச்செல்வன் ஒரு தந்திரி**. இதைத்தான் இயக்கத்தின் வளமாக தலைவர் வளர்த்தெடுத்திருக்க வேண்டும்.

* * *

இந்த ஆளுமைதான் புலிகள் இயக்கத்தின் அரசியல்துறை தலைமைப் பாத்திரத்தை வகிக்க, அவருக்கு இயலுமையைத் தந்தது. புலிகள் இயக்கம் அரசியல் முதிர்ச்சி பெற்ற தொண்ணூறுகளின் (1993) ஆரம்பத்தில் இவர் அரசியல்துறையைப் பொறுப்பேற்றார். இராணுவத் தளபதியாக இருந்த ஒருவர் ஒரு அரசியற் பொறுப்புக்கு முகம் கொடுப்பது இலகுவானதல்ல. அதிலும் அவர் எதிர் கொண்ட காலம், இந்த விடுதலைப்போர் அடுத்தடுத்து நெருக்கடிகளைச் சந்தித்த காலம். சந்திரிகாவின் சமாதானப் பேச்சு, அடுத்தது கடந்த நூற்றாண்டின் இறுதியில், இந்த உலகம் கண்ட மாபெரும் இடப்பெயர்வான யாழ்ப்பாண இடப்பெயர்வு - ஐந்து இலட்சம் மக்களின் இடப்பெயர்வை - அதுவும் கோரமாக நடந்த யுத்தத்தின் இடப்பெயர்வை - அவர் முகாமத்துவம் செய்த ஆற்றல் அசாத்தியமானது. இப்படியான இடப்பெயர்வுகளில் பிணை, வறுமை என்பவற்றாலும், கட்டுப்படுத்த

சமராக அது இருந்தது. வன்னிக்காட்டில் தனித்து விடப்பட்ட புலிகள் மீதான இறுதி யுத்தமாக உலகளவில் இது பாக்கப்பட்டது. வன்னியின் நிரந்தரவாசிகளைவிட அப்போது இடப்பெயர்ந்தவர்களே இங்கு பெரும்பான்மையினராக இருந்தனர். யுத்தம், முற்றுகை, பொருளாதாரத் தடை, யுத்தப் பின்னடைவுகள், ஊரின் மூலமுடுக்கெங்கும் வரும் யுத்தத்தில் வீழ்ந்த உடல்கள் இவை எல்லாம் சேர்ந்து வறுமையும், பிணியும், பயமும், அவலமும் கொண்ட வாழ்க்கை வன்னி மக்களின் சூழலை மாற்றியிருந்தது. நிச்சயமற்ற வழிவகுிகள் நாளாந்தம் மக்கள் தினறிக் கொண்டு இருக்கக்கூடிய காலம். இச்சூழல் தந்திருக்கக்கூடிய பரிசு என்னவென்றால் போராட்டத்திற்கு நிச்சயமானதும் முடிவானதுமான தோல்வியைத்தான். ஏனெனில் ஒரு விடுதலைப் போராட்டம் மக்களிடையே ஆதரப்பட்டு நிற்கிறது.

முப்பது வருடம் போராட்டத்திற்கு எழுந்த இந்த நெருக்கடிச் சூழலை, தலைவருக்குத் தோள் கொடுத்து தமிழ்ச்செல்வன் என்று ஆளுமை கையாண்ட விதம், எதிரியின் எதிர்பார்ப்புக்களை முற்றிலும் எதிர்மறையாக புரட்டிப் போட்டது.

வந்த நெருக்கடியை நோக்கி அரசியல்துறையின் வல்லமை அனைத்தையும் திருப்பினார் தமிழ்ச்செல்வன். எல்லா அசாத்தியங்களையும் சாத்தியமாக்கும் தந்திரம் அவருக்கு வசப்பட்டது. செயல் ஒன்று புயலாகும் மையத்தில் நின்றார் அவர்.

மக்கள் தம் வாழ்வை ஏற்றுக்கொண்டு அதற்கு முகங்கொடுக்கத் தொடங்கினர். விடுதலைப் போரினும் விடுதலைப்புலிகளின் தலைமைத்துவத்திலும் நம்பிக்கை இழந்தனரல்லர். எதிரியின் மீது கோபமும், எதிரியை எதிர்கொள்வதற்கான திடமும் கொள்ளத் தொடங்கினர். வாழ்வின் அவலமோ நிலைமையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்ற ஆவேசத்தை மக்களுக்குக் கொண்டுவந்தது. களத்தில் விழுகின்ற உடல்கள் நாளாந்தம் கல்லறைக்குப் போய்க்கொண்டேயிருந்தாலும் பாசறைக்குப் போகும் புதியவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவடைந்து விடாமல் இருந்தது. இது, தான் ஏவிய யுத்தத்தில் தானே சிக்கலுண்டு எதிரியை காடுகளுக்குள் திறைவைத்தது. வன்னியின் ஊர்களின் ஓரத்து வெளிகளெங்கும் மக்கள் போர்ப்பயிற்சி பெறத்தொடங்கினர். தமிழ்ச்செல்வன் செய்த தவத்தின் பயனாய் எல்லா வன்னியர் கைகளிலும் வஜ்ர ஆயுதம் முளைத்தது. மக்கள்படை திரண்டு புலிகளுக்குப் புது இரத்தம் பாய்ச்சியது. இறுதி யுத்தமென்று வந்தவர்கள் அதில் முழுதாய் தோற்றார்கள்.

வன்னி இயற்றிய இந்த இராணுவ அற்புத்ததால் உலகமே மூர்ச்சையாகிப் போனது. யுத்தத்திற்கு ஆதரவு கொடுத்து, ஆயுதம் கொடுத்து, ஆதேசனை கொடுத்து சிங்கள அரசின் அருகாய் இருந்த உலகம் அதைக் கைவிட்டு சமாதானத்திற்குத் திரும்புமாறு சந்திரிகா அரசாங்கத்தை நிர்ப்பந்தித்தது. மக்களுக்கு தீரா அலைத்தைச் சுமத்தி விடுதலைப்போரில் வெறும்பும், சலிப்புமுறப் பண்ணி அடிபணிய வைக்கும் அரசாங்கத்தின் தந்திரத்தை தலைகீழாக மாற்றி அதன் அறுவடையை விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு சம்பாதித்தது தர தமிழ்ச்செல்வன் இயற்றிய தவமே மாதவம்.

* * *

"சமாதானம்" இது முன்பிருந்த சூழலுக்கு முற்றிலும் எதிர்மாரானது. எம்மை நோக்கடிக்கச் செய்யப்பட்ட இந்தச் சூழ்ச்சியின் விடயம் வேறு. அபிவிருத்தி என்ற மாயை மூலம் மக்களை யுத்த மனப்பாங்கில் இருந்து விடுபடச் செய்வதற்கான விடயம் இது. சர்வதேச சமாதானக் கற்கைகள் கண்டு பிடித்த கோட்பாடு என்னவெனில், யுத்தத்திற்கெதிரான மனப்பாங்கை அபிவிருத்தி என்ற கருத்தாக்கத்தின் மூலம் உருவாக்க முடியும் என்பதே.

சமாதானம் என்ற விடயத்தின் அங்கமாக, அரங்காக அபிவிருத்தி என்ற நிகழ்ச்சி

தமிழ்ச்செல்வனைப் பற்றியும் நினைவுக்குறிப்பொன்றை எழுத வைப்பதாக காலம் கட்டளையிட்டு விட்டது. காலத்தின் ஓட்டத்தில் மாற்றங்கள் வரும். சில மாற்றங்களை நாம் கற்பனை செய்தும் பார்ப்பதில்லை. மாற்றம் நிகழ்ந்துவிட்ட போதிலும் அந்த மாற்றத்தை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமல் மனம் கிடந்து மறுகும். அப்படிப்பட்ட மாற்றம்தான் பிரிகேடியர் தமிழ்ச்செல்வனின் மறைவு.

சபையில் புன்சிரிப்பும், எம்மிடையே கல்கலத்த அதிரடிச் சிரிப்புமாக உலாவந்த தமிழ்ச்செல்வன், பிரிகேடியர் தமிழ்ச்செல்வனாக வணக்கத்திற்குரியவனாகிவிட்டான்.

தமிழ்ச்செல்வனைப் பற்றி எதிலிருந்து தொடங்குவது?

அவனது வீரச்சாவிற்று முந்திய பின்மாலைப்பொழுது... அந்நாடாது எல்லா என் நடவடிக்கையாளர்களுக்கான வீரப் பதக்கம் வழங்கும் நிகழ்வு... தலைவர் உரையாற்றுகிறார்]

அவரது உரையில் தமிழன் சார்ந்த பெருமிதம், தமிழினம் சுதந்திரம் பெறத் தகுதியான இனமாக, வீரமுள்ள இனமாக வளர்ந்துவிட்டது என்ற நிம்மதி. எல்லோரும் மகிழ்ச்சியிலும், பெருமித்திலும் கலந்திருந்தோம்.

உணவுக்காகக் காத்திருந்த வேளையில் நீரிழிவு நோயால்

அழிந்திருக்கவில்லை அதுதான் எங்களது கடைசிச் சந்திப்பு என்று]

எல்லாவற்றிலும் மாற்றம்வரும். ஆனால் சிலது மாறாது. காலமும், கோலமும் நவீனமானாலும், அறிவும் ஆற்றலும் மேம்பட்டு வளர்ந்தாலும், உடையிலும் பேச்சிலும் மெருகு பெற்றாலும், உள்ளத்தாலும் இன்னும் பலவற்றினாலும் மாறாமலிருந்தான் தமிழ்ச்செல்வன்]

தலைவருக்கு இப்போது தமிழ்ச்செல்வன் இளவயது தமிக் காப்பாளரானோ அல்லது இளம் போர்த் தளபதியாகவோ அல்ல. அவன் அரசியல் தலைவன். மக்களை வழிநடத்தும் மக்களின் தலைவன்| ஆனால் இவனோ இப்பொழுதும் அண்ணையின் குழந்தையாகவே தன்னை நினைப்பான். தன் திருமணத்தின்போது அண்ணை வரவேண்டும். ஆட்கள் வந்தால் அண்ணை வரமாட்டார். தமிழ்ச்செல்வனது திருமணச்செய்தியை நாம் கேள்விப்பட்ட, அதற்கிடையில் தமிழ்ச்செல்வனது கடிதம் திருமணஅழைப்பு என்றும் இல்லாது, செய்தியென்றும் இல்லாது வாழ்த்தும், ஆசியும் வேண்டி, சேதிசொல்லும் கடிதம்| மடல்கிடைத்து நாம் அங்குபோகையில் பாலாஅண்ணை வீட்டில் தலைவரின் முன்றலையில் திருமணம்முடிந்து

சந்தர்ப்பமும் சரியாக அமைந்துவிட்டால், வனவள சத்தியின் இடத்தில் கூழ் - அதுவும் மட்டுவில் தலைவரின் கைவண்ணத்தில் கூழ் - நினைவுக்குவந்து ஆளை அங்கு இழுத்துப்போகும்.

ஆண்டின் முதலாம்நாள் - தன்மனதில் நினைத்த சிலவற்றை தலைவர் பகிர நினைக்க - எனக்குக் கிடைத்தது வாப்பி| தலைவரிடமிருந்து காலைவேளை அழைப்பு| தலைவர் தனதுஎதிர்பார்ப்புக்களினை, எண்ணங்களினை எடுத்துச்சொல்கிறார். உரையாடலுக்கிடையில் செய்தி, "தமிழ்ச்செல்வன் பிள்ளைகளுடன் வந்துள்ளார்." தமிழ்ச்செல்வனது மகன் ஒளிவேந்தனது பிறந்தநாள். தலைவரின் ஆசிவேண்டி பெரியப்பாவிடம் பிள்ளைகளை அழைத்துவந்திருந்தான். திமீர்வருகை, பிள்ளைகளுக்குப் பொருத்தமான உணவில்லை. பெரியவர்களின் உணவுதான். பேச்சுவாக்கில் தமிழ்ச்செல்வன் சொல்லிவிட்டார், "அலைக்கு இடியப்பம் அவ்வளவு விருப்பமில்லை, சாப்பிடமாட்டான்." ஆனால் பிள்ளையோ இடியப்பத்தை விரும்பிச் சாப்பிட்டான். "நாஊறுபட்டுவிடக்கூடாது" கேட்டு வாங்கிச் சாப்பிட்டான்.

"வீட்டில் அப்பா தாறு இடியப்பம் வேறே, இது பெரியப்பா தாறு நல்ல இடியப்பம்" என்றுசொல்லி தலைவர்

கூட்டுப்பயிற்சியின்போது சுடக்கொடுத்த ஓரேபொரு ரவையை மையத்திற்குச்சுட வியந்தார் பொன்னம்மாள். அது குருட்டாம்போக்கில் பட்டிருக்குமோ என்று அடுத்தது கொடுக்க அதுவும் மையத்தில்பட அடுத்தடுத்து ஒவ்வொன்றாகக் கொடுக்க அத்தனை ரவைகளும் மையத்தில்பட, "இனி உனக்கு ரவையில்லை ஓட்டா" என பொன்னம்மாள் செல்லமாய், பெருமையாய் ஓடவிரட்டியதில் அடையாளம் காணப்பட்டான் தமிழ்ச்செல்வன்]

அதன்பின்னர், பொன்னம்மாள் தலைவருக்கு தமிழ்ச்செல்வனை அறிமுகம்செய்ததும், சிலகால மருத்துவப்பணிகளின் பின்னர் தலைவரின் உதவியாளராக ஆனதும் பழையகதை. அடிப்படைப்பயிற்சி முகாமில் செய்யாத அல்லது செய்யத்தவறிய உடற்பயிற்சிகளை தலைவரின் கவனிப்பில் மையவேண்டிவந்தது இன்னொரு பம்பல்கதை. பயிற்சிமுடித்து சொர்ணம், இம்ராள் ஆகியோரின் பொறுப்பிலிருந்த தலைவரின் மெய்க்காப்பாளர் அணியில் செயற்பட்டதுமாக இருந்த அவன் தலைவர் இந்தியாவிலிருந்து நாடு திரும்பியபோது யாழ்ப்பாணத்தில்.

1987 இன் ஆரம்பத்தில் இந்தியாவிலிருந்து தலைவர் நாடுதிரும்பி, வேலைகளை மேற்பார்வையிட்டு ஒழுங்குபடுத்திக்கொண்டிருந்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் மகளிர்பிரிவானது

வரலாறாய் வாரடும் தமிழ்ச்செல்வன்

ச.பொட்டு

பாதிக்கப்பட்டிருந்த தமிழ்ச்செல்வன் உணவுண்ணை தாமதிப்பது நல்லதல்ல என தலைவர் சங்கடப்பட்டு அவசரப்படுகிறார்.

தனக்கென தனியாக அவசரமாகத் தருவிக்கப்பட்ட உணவைப் பூக்கணித்து, "எமது வான்புலிகளைச் சிட்டுக்குருவிக்கு ஒப்பிடுவதா? அல்லது வண்ணத்துப் பூச்சிகளுக்கு ஒப்பிடுவதா?" எனத் தலைவரின் உரையை மீள எடுத்துச் சொல்லி பெருமிதமும் பாராட்டும் இழையோட வான்புலிகளுடன் அன்பும், பம்பலுமாக தமிழ்ச்செல்வன் கேலி பேசுகிறார்.

கதைத்து - காத்திருந்து - உணவுண்ட பின்னரும் கதைத்திருந்தோம். நிகழ்வின் மகிழ்விலும், உணவின் கவையிலும் இருந்த உரையாடல் தலைவரைப் பற்றியும், அவரது பாதுகாப்பு, ஆரோக்கியவாழ்வு என்பன பற்றியதாகவும் அமைந்து விடைபெற்றபோது நாம்

தம்வீட்டில் இருக்கிறார்கள் மாப்பிள்ளையும், பொம்பிளையும்.

ஒருநாள் கடற்கரையில் கடலை கால்தொட பேரலையில் சத்தத்தில் பயந்துபோனாள் குழந்தை| "ஐயோ பெரியப்பா" என்றுசொல்லி தலைவரைக் கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டாளாம் தமிழ்ச்செல்வனின் மகள் அலை| "என்னடா உன்னுடைய அலை கடலைக்குப் பயப்படுகிறாள்" என பம்பலாய் சொன்ன தலைவரின் வார்த்தை தமிழ்ச்செல்வனுக்கு வேதம் - சவால் - செய்தி. சிலநாட்கள் கழித்து ரோகா சொன்னான், "அலைக்கு இப்போ வீட்டில் கிணற்றடித் தொட்டியில் நீர்நிறைத்து நீச்சல்ப்பயிற்சி நடக்கிறது."

உலகத்திற்குத் தமிழ்ச்செல்வன் பிகுகொடுக்காத இராசத்தந்திரி. கதைத்துப்பேசி வாசக உரையாடல் கூடிய ஆற்றலுள்ள பெரியமனிதன். ஆனால் இவனோ இந்தியஇராணுவ காலத்திலும், ஆனையிறவுக் களத்திலும், இன்னும்பல களங்களிலும் சுழன்றாடிய யோராளி. எம்விடுதலைக்கு வழிவிடாது எம்மக்களைக் கொன்றுகொல்லும் ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் மீது வெஞ்சினம் கொண்ட அதேபோராளி.

தமிழ்ச்செல்வன் தங்கன்பக்கம் வருகிறார் என எங்காவது ஓரிடத்தில் அல்லது ஒருமுகாமில் தடல்புடல் உணவு தயாராகியிருக்கும். ஆனால் இவனோ இந்தியன் ஆயிக்காலத்தில் அம்மை வருத்தக்காரரைச் சுகமாக்கித் தருகிற ஆச்சியிடம் - மந்துவில் ஆச்சியிடம் - பழஞ்சேற்றுக்குழையலுக்குப் போயிருப்பான்.

முக்கியசந்திப்பில் வெளிஆட்கள் வந்துபேசி, பேசிமுடித்து உணவுநேரம்| ஆடம்பர மேசையில் அறுகவை உணவு காத்திருக்கும். கதைக்க இனி விடயம் இல்லையென்ற நிலையில்லிருந்து,

பிள்ளையைக் கொஞ்ச தமிழ்ச்செல்வனின் புன்சிரிப்பு

அசட்டுச்சிரிப்பாகி, "இனி இடியப்பம் அவிக்கவும் இஞ்சைதான் பழகவேணும்" என்று சொல்லிச்சிரித்தான்.

எல்லாம் சரிதான் தலைவருக்கு விட்டுக்கொடாமல் தமிழ்ச்செல்வன் போட்டிக்கு நிற்கும் வேளையும் ஒன்றுண்டு. அது கைத்துப்பாக்கிச் சூட்டுக்களம்.

தலைவர் சுருவார். அநேகமாய் ரவைகள் பத்தும் பத்தில்(மையம்-புள்) பரும். சிலவேளை ஒன்பது அல்லது எட்டு ரவை மையத்தில்பட்டு மீதிவை சற்றுவிடக்கிப் பட்டுவிட்டால் தொடங்கும் போட்டி.

"நீ ஒருக்கா சுட்டுப்பார்" என்று தமிழ்ச்செல்வனை அழைக்க, சிலவேளைகளில் அவன் பத்து ரவையையும் மையத்திற்குச் சூட்டு துப்பாக்கியில் பிழையில்லை என்று நிரூப்பான்.

அடுத்தசுற்றில் நான் சுடுகிறேன்பார் என்று தலைவர் தயாராக, கைத்தடியைப் பின்பக்கமாக முட்டுக்கொடுத்து காலை நிலத்தில் ஊன்றி தமிழ்ச்செல்வன் போட்டிக்குச்சுட களைகட்டும் போட்டி. அலெக்ஸ், ஆதவன் (கடாபி) என சூட்டுவிற்பன்னர்களூடன் களைகட்டும்போட்டி| இருள் சூழ்ந்தவேளையில் முடிவதும், அல்லது இருள் சூழ்ந்தபின்னரும் மின்குழ வெளிச்சத்தில் தொடர்வதுமாய் நடந்துமுடியும் போட்டி|

தமிழ்ச்செல்வன் அடிப்படைப்பயிற்சி முகாமில் அடையாளம் காணப்பட்டதே அவனது சூட்டுத்திறனால் என்பர். உடற்பயிற்சியில் எல்லோரும் ஓடிப்பயிற்சி செய்ய, பயிற்சிப்பொல்லுடன் நடந்தே மைதானத்தை வலம்வருவார் தமிழ்ச்செல்வன். பயிற்சியிறைவு நாளன்று

“சுதந்திரப்பறவைகள்” எனும் பெயரில் அரசியல், சமூகப்பணிகளில் ஈடுபட்டிருந்தது. மகளிர் பிரிவினருக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் இராணுவப்பயிற்சிகளை வழங்க முடிவெடுத்தபோது அதற்காக தலைவரின் நெறிப்படுத்தலில் ஆரம்பப்பணிகளை முன்னெடுத்தது தமிழ்ச்செல்வன்தான்.

தென்மராட்சிப் பொறுப்பாகவிருந்த கேடில்சின் விரச்சாவைத் தொடர்ந்து தென்மராட்சிப் பொறுப்பாக நியமிக்கப்பட்டதில் அடையாளப்படுத்தப்பட்டது தமிழ்ச்செல்வனது ஆளுமையும், அறிவும், அதிகாரமும் உயர்ந்து முன்னிற்போதும் உள்ளிருந்த ஆத்மா அவனாகவேயிருந்தான். அதவே தமிழ்ச்செல்வனது பெருமை!

இந்திய இராணுவ ஆக்கிரமிப்புக்காலம். நாம் திட்டமிடுவதற்கு அவகாசம் எதையும் எமக்குத்தராத திமீநெருக்குதல். தேசத்தின் விடுதலைக்கான பற்றுறுதி, எற்காகவும் விடுதலைப்போராட்டத்தை விட்டுக்கொடுக்காமல் இருப்பதை மட்டும் - முன்னிறுத்திய முடிவுகள். யாழ்ப்பாணம் - கொக்குவில்| எமது தலைவர் தங்கியிருந்த வீட்டிலேயே அவரைக் கொன்றுவிடும் முடிவில் தரையிறங்கினர் இந்திய இராணுவ அதிரடிப் பராத்நருப்பினர்| இன்னொரு தளத்தில்நின்ற விடுதலையை வழிநடாத்தவேண்டியது தலைவரின் கட்டாயமானது.

பெரும்படைமுற்றுகை| ஏதாவதொரு ஊருக்குள் தலைவரின் குடும்பம் சுற்றிவளைக்கப்பட இன்னொரு ஊருக்குள் அதேமாதிரி தமிழ்ச்செல்வனும் அகப்பட்டிருப்பான்.

இந்தநேரம் பார்த்து அந்தப்பகுதியில் இந்தியப்பத்திரிகை நிருபர்கள் இருவர் ஆண்-பெண்ணாக நடமாட, அது தலைவரும், அவரது மனைவியும்தானே எண்ணி இந்தியப்படை தம்தேடுதலை உச்சமாக்க தலைவரின் குடும்பத்தினர் பட்டபாடு கொஞ்சமல்ல.

மதியக்காவும், பிள்ளைகளும் தங்கியிருந்த வீட்டின் தகவலறிந்து சென்றனர் இந்தியப்படையினர்| ஆட்களைப் பிடிக்கமுடியாவிட்டாலும் உண்மையான தகவலொன்றை அறிந்துவிட்டனர்.

தலைவரின்மகள் குழந்தை துவாரகா நோயுற்றிருந்த தகவல் அது| அவசரமருத்துவஉதவி தேவைப்பட்ட தீவிரநோயுற்ற பிள்ளையும், தாயும் தப்பிவிட்டதை அறிந்த படையினர் செய்தி வெளியிட்டிருந்தனர்.

வயிற்றோட்டத்தால் மகள் துவாரகா இறந்துவிட்டதாக இந்தியா வெளியிட்ட செய்தியின் உண்மை - பெயர் தெரியாத கலங்கிநின்றது தேசம்| எல்லோருடனும் எல்லாத்தொடர்புகளும் பாதிக்கப்பட்டிருந்த நேரமது| பலநாட்கள் கழித்து தமிழ்ச்செல்வனின் சிறுகடித்தகுறிப்பிலேயே தன்மகள் உயிருடன் இருப்பதை அறிந்தார் தலைவர்.

அக்காவும், பிள்ளைகளும் மட்டுவில் சென்றபின்னர் காணிக்கைஅண்ணரின்

காத்திருப்பான் தமிழ்ச்செல்வன்| அவன் அவர்களைச் சந்திப்பதும் பிரச்சனை| அவர்களை அடையாளம் காட்டுவதாய் அமைந்துவிடும். விலகியே இருப்பான். ஆனால் விலகாமல் இருப்பான்.

“தமிழ்ச்செல்வன் விரச்சாவடைந்த வேளையில் அலெக்ஸ் போல்” - அந்தக் காலத்தில் அவனது நம்பிக்கைக்குரிய போராளி வின்சன் - கெங்காதரன் மாஸ்ரரின் மகன் - மட்டுவில் சென்று மதியக்காவையும், பிள்ளைகளையும் பார்த்துவிட்டு வரவேண்டும்.

இப்போது வந்துசேர்ந்திருக்க வேண்டுமே? காணவில்லையே? வின்சனுக்கு என்னவானது? அக்காவிற்கு, பிள்ளைகளுக்கு என்னவானது? நெஞ்சுபற அன்று தமிழ்ச்செல்வன் மனம் துடித்து நின்றதை இன்றும் மறக்கமாட்டார்கள் அவனது நண்பர்கள்.

ஆன்மாரி ஆள்விட்டு - அங்கும், எங்கும் விசாரித்தபோது வந்தது வின்சனின் விரச்சாவுச் செய்தி!. மட்டுவில் செல்லப்பிள்ளையார் கோயிலில் சிலுவில் வயல்வெளியில், மதியக்காவும், பிள்ளைகளும் தங்கியிருந்த வீட்டுக்கு அருகில் கிடந்தது வின்சனின் வித்துலக்கை இந்தியப்பத்திரிகை நிருபர் அனிதா பிரதாப் எழுதிய “இரத்தத்தீவு” (Island of Blood) எனும் நூலில் குறிப்பிடப்படும் வின்சன் இவராவார்.

அக்காவையும், பிள்ளைகளையும் காணிக்கை அண்ணரின் வீட்டுக்கில் இருந்த நடராசா ஐயாவின் வீட்டில் - மட்டுவில் மகேஸ் வீட்டில் - சந்தித்துவிட்டு திரும்பும் வேளையில் இந்தியப்படை எதிர்கொண்டது தப்பும் முயற்சியும் முடியாமல்போக, சயனைட் அருந்தி தலைவரின் குடும்பத்தையும், தமிழீழத்தின் மானத்தையும் காத்து தன்னுயிர் கொடுத்து நின்றான் வின்சன்.

வின்சன் விரச்சாவடைந்த சோகமும், தலைவரின் குடும்பத்தைப் பாதுகாத்து விட்டான் என்ற நிம்மதியுமாக, அன்றைய தமிழ்ச்செல்வனின் உணர்வுகள் - அவனது நினைவில் அழியாதவை.

இனிவேறுவழியில்லை என்றானபோது குழந்தைகளைத் தனியாக வேறிடம் அனுப்புவதென்றும், தாயாரை தனியே நகர்த்துவதென்றும் முடிவானது. “தாயும் - இருபிள்ளைகளும்” என்ற அடையாளத்தைநோக்கி வேட்டையாட அலையும் இந்தியப்படைகளிடமிருந்து அவர்களைக் காப்பாற்ற இந்தமுடிவு தவிர்க்கமுடியாததானது.

இந்தியப்படை சூழ்ந்துநிற்க கச்சாய் - புங்கம்பிள்ளையார் கோயிலடிக்கரையில் கந்தண்ணை ஒழுங்குசெய்து மரத்தோடியில் ஏற்றி மதியக்காவை சேர்னைத்திடம் பொறுப்புக்கொடுத்தார்கள் தமிழ்ச்செல்வனும் அவனது அணியினரும்.

தென்மராட்சியில் இந்திய இராணுவத்தினருக்கு முகம் கொடுக்கத்தக்க, புடம்போடப்பட்ட போராளிகள் பலர் தமிழ்ச்செல்வனின் அணியில் இருந்தனர். தலைவரின் குடும்பம் தென்மராட்சியிலிருந்து இடம்மாறிய பின்னரும் அங்கு புலி அணியினரைத் தேடிய பாரதப்படையினர் பாவம், பட்டபாடு கொஞ்சநஞ்சமல்ல.

மிருகவிலில் தினேசுடன் பரணியும், அம்மாவும், மகேந்திரியும் நிற்பதாய் தேடிப் போவார்கள். எல்லாச் சோதனையும் முடிந்து ஊர்ச்சனத்தை விட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டு படையினர் முகாம் திரும்புவேளை, சுற்றிவளைப்புக்குப் போகாத குடுகுடு ஆச்சியின் சோற்றுக்கு குழையல் உருண்டையில் பசிபோக்கிக் கொண்டுமுடிப்பார்கள் இவர்கள்.

மட்டுவில் புலிகள் நிற்பதாக அறிந்து ஊரை வளைத்திருப்பர் இந்தியப் படையினரும், அவர்தம் கைக்கூலிகளும். வயலிற்கு வேலைசெய்யும் கணவனுக்கு என்று சொல்லி அந்த அம்மா கொண்டுவேளை கஞ்சியைக் குடித்துக் கண்பனிப்பர் குணாவும், பாப்பாவும்.

மந்துவிலில் ஆஞ்சியும் (இளம்பருதி), ரவி அண்ணையும் அப்போதும் கூடநிற்கும்தைத் தெரிந்துதான் பெரும் படையாய்ப் போனார்கள் இந்தியப்

படையினர். வீதியின் முன்புறத்துச் சிறுவனும், தோட்டத்துப் பெரியவரும் முன்னரே சொன்னதால் சேற்றுநிலத்து கண்ணாப்பற்றைக்குள் இறங்கி - இந்தியப் படையை ஏமாற்றி - வருவார்கள் இவர்கள்.

சாதாரண கிரிக்கெட் விளையாட்டில் பாசிஸ்தானிடம் தோல்வியடைந்து போனமைக்காகவே தமிழர்களைக் கொல்வதற்காக பிரங்கிகளை இயக்க உத்தரவிடும் இந்தியப்படை அதிகாரிகள் போராளிகளிடம் ஏமாந்தால் விட்டுவிடுவார்களா என்ன?

போராளிகள் தப்பிவிட்டதனால் ஏற்பட்ட களையும், கோபமும் எம்மக்கள் மீது திரும்பும்.

இந்தியப்படையினரால் எமதுபாநாடு முழுவதும் பட்டபட்டிற்கு தென்மராட்சியும் விதிவிலக்காகவில்லை.

எந்தவொரு யுத்தமுனைப்பில்லாத குழல். சாவகச்சேரி நகர்த்து நவீனசந்தை. 1987 ஒக்டோபர் 27 பகல் - பட்டப்பகல் - பதினொரு மணி| சந்தையில் திரளாகக் கூடிநின்ற எம்மக்கள்மீது உலங்குவானூர்தி மூலம் குண்டுவிசி ஆரம்பித்தது தென்மராட்சிக்கான படுகொலைப்படலம்.

காலை சாவகச்சேரி சந்தையில், அங்கேயே அன்றிரவு பஸ்சில், நணாவில், கைதடியில், பளையிலும், மிருகவிலில் என தென்மராட்சியின் நிலமெங்கும் எமதுமக்களது குருத்தெகிக் கவைத்தனர் இந்தியப்படைகள்.

எங்கனது நாட்டிற்கு ஏன்வர்கள் வந்தார்கள்? ஏன் எம்மக்கை கொல்கிறார்கள்? என்ற வினாக்களுக்கு விடைதெரியாமலேயே சாகும் எமதுமக்களுக்காக அழுது கொதிப்பார்கள் தமிழ்ச்செல்வனும், அவனது தோழர்களும். அவர்களது கொதிப்பும், துடிப்பும் இந்தியப்படையினருடனான களங்களில் வெடிக்கும்.

இந்திய இராணுவ காலத்தின் 1988 இன் பிற்பகுதி| மணலுற்றுக் காட்டிலிருந்த தலைவர் என்னிடம் யாழ்ப்பாணம் பற்றியதைத் தெரிந்து வழியனுப்பிவைத்தார். தலைவரின் சொற்படி வல்வெட்டித்துறையில் எனது பாதுகாப்பிடத்தை அமைத்துக்கொண்ட பின்னர், நாம் ஆயுதஅணியாகச் சென்று தென்மராட்சிக்குத்தான்.

**தலைவரின் குடும்பம்
ஷென்மராட்சியிலிருந்து இடம்மாறிய
பின்னரும் அங்கு புலி
அணியினரைத்தேடிய
பாவம், பட்டபாடு கொஞ்சநஞ்சமல்ல.**

**மிருகவிலில் தினேசுடன்
பரணியும், அம்மாவும், மகேந்திரியும்
நிற்பதாய் தேடிப் போவார்கள். எல்லாச்
சோதனையும் முடிந்து ஊர்ச்சனத்தை
விட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டு படையினர்
முகாம் திரும்புவேளை,
சுற்றிவளைப்புக்குப் போகாத குடுகுடு
ஆச்சியின் சோற்றுக்கு குழையல்
உருண்டையில் பசிபோக்கிக்
கொண்டுமுடிப்பார்கள் இவர்கள்.**

தலைவரிடமிருந்து மனைவியாரும், பிள்ளைகள் இருவரும் பிரிந்து, தனித்திருப்பது தவிர்க்கமுடியாத தானபோது அவர்களைப் பாதுகாக்கப் பொறுப்பேற்றது தமிழ்ச்செல்வன். ஆரம்பசிறப்புகள் அவன் ஒழுங்குசெய்துகொடுத்த வீடுகளில் மாறிமாறி நின்றபோதும், இந்தியப்படை வெறியாட்டமாடி மக்களை அச்சுறுத்தி, தலைவரது குடும்பமென குறிப்பிட்டு தேடித்தொடங்கும் மதியக்காவும், பிள்ளைகளும் மிகவும் சிரமப்பட்டனர். மூன்றுவயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகள் இருவருடன் தம்மேயே குறிவைத்துநடந்த பெரும் தேடுதல்களில் சரியான உணவுமின்றி வீடுகளில், வயல்களில், ஆளில்லாக்காணிகளில் என்று அவர்கள் அக்காலப்பகுதியில் ஆருமின்றி அகமைப்பில்லை வந்தது. எல்லாணையும் ஒரேவேளையில் வளைக்கும்

வீட்டடியைச் சுற்றியேசுழலும் தமிழ்ச்செல்வனின் மனம்| எம்நாட்டின் தலைவரின்விட்டாரை காப்பாற்றித்தந்த பெருந்தகை காணிக்கைஅண்ணார்| தலைவரது மனைவியும், பிள்ளைகளும் அங்கேதான் நிற்கிறார்கள் என்பதை உறுதிப்படுத்தித் தெரிந்தபின் அவர்களை நோக்கிய இந்தியத்தேடுதல் அதிதீவிரமானபோதும் நெஞ்சுரத்தூடன் கைக்கொடுத்த நாட்டுப்பற்றுறார் அவர்| தமது தேடுதலிலிருந்து தலைவரது மனைவி, பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றி அனுப்பியது அவர்தானென்று தெரிந்தபோது இந்தியப்படையினர் தமது கைக்கூலிகளை ஏவிவிட்டு காணிக்கை அவர்களைச் சுட்டுக்கொன்றிருந்தனர். கிராமத்துச் சுற்றிவளைப்பில் இந்தியப்படை முற்றுகைக்குள் மதியக்காவும், பிள்ளைகளும் - முற்றுகைக்கு வெளியே நெஞ்சுபறக்க

யாழ்ப்பாணம் புறப்படும்போது தலைவர், “வல்லெட்டித்துறையில் நின்றுகொண்டு செயற்படு, அங்கேயுள்ள சனம் உனக்குப் பாதுகாப்பைத்தரும்” என்றும், புதியவர்கள் வந்தால் இலகுவாக அடையாளம் காணக்கூடியபடியாக அவ்வூரில் புவியியல், சமூக அமைப்புள்ளமை யோன்றிவியங்களைச் சொல்லித்தந்து வழியனுப்பினார். அவ்வேளையில் உடனிருந்த கிட்டண்ணை “வல்லெட்டித்துறைக்குப் போகவேண்டா மென்று சொல்லவில்லை, அதற்குப்பிறகு நீ யோய் திணைசப் பிடி” என்றார். அதாவது திணை உங்களுடன் ஒத்துழைப்பான் என்பதும், தென்மராட்சியின் பெரும்தென்மைமரங்களும், மாஞ்சோலைகளும், புதர்க்காடுகளும் நல்லபாதுகாப்பைத்தரும் என்பதும் கிட்டண்ணையின் கருத்தாக இருந்தது. அங்கு தென்மராட்சியில் நாவுக்குழியிலிருந்து பனைவரை இருந்த அனைவரையும் மிருசுவிலில் ஒன்றாக்கித்தந்தான் திணை. தென்மராட்சி அணியினரின் கைத்துப்பாக்கிகளுக்கும் ஒய்வுகொடுத்து பெரியசுடுகலன்களுக்கு (றையிள்கள்) மாறினோம். அணியினோம்.

தென்மராட்சி - மந்துவிலில் சிலகாலமும், வரணியில் ஏதோவொரு இந்துக்கோயிலின் அருகாமையில் - அதற்கு பொற்கோயில் என பெயரிட்டு - பலமாதகாலமுமாக அணியாய் தளமைத்துச் செயற்பட்டோமென்றால் அது தமிழ்ச்செல்வனது தளம். வரணியூரில் எமதுதேவைக்கு வசதியாக, வாகாக உணவுசெய்து தருவதற்கும், ஊர்ப்புதினம் பார்த்துச் சொல்லவொரு விநாயகத்தை நியமித்து, தன்னுடன் நின்று குணா, குணத்தார், செல்வராசா ஆகியோரை ஆமிபார்த்துச் சொல்ல காவல்விட்டு, ஆஞ்சி(இளம்பருதி), ரவியண்ணை, விநாயகம், ரவி, டானியல், ரட்ணா என தனது ஆணையினை என்னோடுநிற்கவிட்டு தளமைத்துத் தந்தான் திணை.

தென்மராட்சியில் தமிழ்ச்செல்வனது அணியினரது வீரம்செறிந்தநாட்கள். வீரம் மட்டுமல்ல யோரிடுவதில் யோட்டியும், நகைச்சுவையும் கலந்திருந்த மறக்கமுடியாத நாட்கள் அவை. வடமராட்சி நெல்லியடியில் டேவிட்டின் அணி பிறண் இலகுவை இயந்திரத்துப்பாக்கி ஒன்றைக் கைப்பற்றிவிட்டது. மகேந்திரியிடமிருந்து சிலநாட்களில் பெருமித்ததான் தொலைத்தொடர்பு நடைபெசியில் ஒருசெய்தி. குணாவின் அணி கணகம்புரியடியில் பிறண் இலகுவையிந்திரத்துப்பாக்கி ஒன்றை எடுத்துள்ளது. திணை என்றபெயர் எதிரிகட்கு தெரியுமென்பதால் அவனோடு எப்போதுமிருக்கும் மகேந்திரியின் பெயரில்தான் தமிழ்ச்செல்வனின் தொடர்புகள்.

தமிழ்ச்செல்வனது திட்டப்படி வாகனமொன்றில் சென்றஅணி வெற்றிகரமான தாக்குதலைச் செய்திருந்தது. தக்காளி என்ற உறுப்பினர் பெண் உடையில் சென்றிருந்தார். பொம்பிளை உடுப்புப்போட்டு தக்காளி நடந்ததையும், தக்காளியை பெண் என நினைத்து எதிரிகள் ஏமாந்ததையும் கதைக்க வெளிக்கிட்டால் சோறுதண்ணி தேவையிலலை.

நானூலிலிலும் இப்படித்தான் கண்ணிவெடி வைக்கமுற்பட அதை இந்தியப்படை கண்டுபிடித்துவிட்டது.

அப்போதைய கண்ணிவெடிபுணர் பரணியை களத்திறக்கிவிட்டான் தமிழ்ச்செல்வன்.

கண்ணிவெடியை வைத்துவிட்டு

வந்ததையும், எதிரிக் குத் தகவல் சொல்பவர் இவராகவும் இருக்கலாம் என்று நம்பிய ஒருவரிடம், “கண்ணிவெடி வைத்திருக்கு. ஒருவரிடமும் சொல்லவேண்டாம். கொஞ்சம் விலகியிருங்கோ கவனம்” எனச் சொல்லிவிட்டு வந்ததையும், மேஜர் தாப்பா

“ திணைஸ் பின்வாங்க மறுக்கிறார் என்று நடைபெசியில் செய்திவந்ததும், வரமாட்டின் வரமாட்டின் என்று குழறுக்குமுற ஆணைக் குணங்கூட்டாய்த் தூக்கிக்கொண்டுவந்து சிசர்த்துதும் மாறாதநினைவுகள். களத்தில்த் துனது நுரையீரலைத் துணைத்து ரவையின் வலியையும் உணராது ரவைபட்டிசு தெரியாமல் அவனைக் கட்டிவைத்துதுதான் என்ன? இதனை விளங்கிக்கொண்டால் தான் தமிழீழ அரசியலுக்கான துயிழ்ச்செல்வனின் துணைமையை விளங்கிக்கொள்ளலாம்.”

என்ற அதிகாரியும், இன்னும் பலபடையினருமாக குழந்துவந்து எடுக்க| எதனைச் செய்யவேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்பட்டதோ அதனை அந்தக் கண்ணிவெடி செய்துமுடித்ததையும் அதாவது எடுக்கவெடித்ததையும் கூறும் போது அந்தஇடம் கலகலத்து ஆறும்.

“சாரங்கட்டிய புலியென்று எதிரிநாடு சொன்னதனால், சாரத்தைமாற்றி எல்லோரும் காற்சட்டைகளுக்கு மாறுவோம்”, கதைத்துவிட்டோம். “ஜீன்சிற்கு மாறவிரும்புவோர் வாருங்கள்” என்றுசொல்ல அங்கிருந்தஅணியில் கையை உயர்த்தியவர்கள் இரண்டுபேர்தான்| கொஞ்சநாட்களாக ஜீன்ஸ்போட கையை உயர்த்தியவர்களைப் பார்த்து ஒரு சிரிப்பு - அறுவை - பகிடி| இன்னும் கொஞ்சநாள் கழித்து ஜீன்ஸ் போடாமல் சாரத்தான் திரிபவர்களைப் பார்த்து அதே சிரிப்பு - அறுவை பகிடி ஆமி ஒருமுறை கலைக்க.

அங்குநின்ற ஏழுபேர்பேர் ஒன்றாகஒரு ஒருவரின் ஒருவராய் ஓடிய எல்லோரும் இருப்புப்படை ஒன்றை படாதபாடுபட்டு ஏறிக் கடந்து பாய்ந்தோட உயரமுறமுடியாத கடைசிஆள் பதறிப்போய் தள்ளி| படலை முன்னரே திறந்துதான் இருந்ததாம்.

கச்சாய் ரோட்டுப்பக்கமோ அல்லது அந்தப்பகுதியில் எங்கோவோர் இடத்தில் கந்தண்ணையைக் கட்டிப்பிடித்த ஆமியை தோளிலிருந்த துவக்கால் அப்படியே சுட்டுச்சாய்த்துவிட்டு எதிரியின் இரத்தம் தன்உடலெல்லாம் தோய, திரும்பிப்பார்க்காமல் ஒருஒட்டமாய் ஓடிவந்ததை சொல்லும்போதும் அந்தஇடமெல்லாம் சிரிப்பில் அதிரும்|

தமிழ்ச்செல்வன் மற்றும் தென்மராட்சி அணியெல்லாம் நாமிருந்த பொற்கோயில் தேடிவந்தால் பம்பலில் கலகலப்பில், சிரிப்பில் அதிரும் எமதிடம்.

என்னுடன் அணிகளுக்குப் பெறுப்பாகவிருந்த செல்வராசா மாஸர் - குளிக்கும் நேரம்தவிர மற்றநேரமெல்லாம் தன்னுடலில் இருக்கும் ரவைக்கூடுதாங்கியை (கோலர்ச்) கழற்றமுக்கும் செல்வராசா மாஸர் - வந்து முறைப்படுவார், “இவர்கள்

வந்தால் ஒரு சிரிப்பும்சத்தமும். சொல்லக்கூடக் கிறார்கள் இல்லை” என.

நடேஸ், பாபுவின் வீர்ச்சாவிருப் பதிலடித்தாக்குதல். இந்தியப்படைகளுடன் சேர்ந்து எமதுமக்களைக் கொன்றுகொண்டிருந்த கைக்கூலிகள் மீது புகையிரதிலையைத்தடியில், சங்கத்தானையில், உசனில் என பற்பல தாக்குதல்கள் நடந்திருந்தன. மேலும் ஆங்காங்கே இந்தியப்படையை எதிர்கொண்டு சுட்டதும். தேடிப்போய்ச் சுட்டதான பல தாக்குதல்கள் இருந்தாலும்கூட தென்மராட்சியில் தமிழ்ச்செல்வன் அணிக்கு மகுட்டமாய் அமைந்தது மிருசுவிலில் அமைந்திருந்த

இறந்துபோனதையும், மற்றைய அணியில்கூட ஒருவர்ட்டும் தப்பமுடிந்ததையும் சீர்தேல்பாண்டே என்ற இந்திய இராணுவஅதிகாரி “யாழ்ப்பாணம் - இடுபணி” (Jaffna Assignment) என்ற நூலில் விபரிப்பதிலிருந்தே தாக்குதலின் தீவிரத்தையும், திட்டத்தின் துணிகரத்தையும் புரிந்துகொள்ளலாம். அதில்கூட ஒரு வீர்ச்சாவு மற்றும் சிலகாயத்துடன் பெரியவெற்றி

கிடைத்துவிட்டதனாலும், பிறண் இலகுவை இயந்திரத்துப்பாக்கி உட்பட பல ஆயுதங்கள் கைப்பற்றப்பட்டதனாலும் நாம் பெருமையும், மகிழ்ச்சியும்

அடைந்தோம். இவர்களின், அதாவது திணைசின் அணியினரின் கவலை என்னவென்றால் “கால்கஸ்ரோ” அதாவது சுவின் நாட்டின் போர்பல் என்ற நிறுவன வழிவகையான உந்துகணைசெலுத்தியை கைப்பற்றமுடியாமல் யோனதுதான்| “சனியன் கால்கஸ்ரோக்காரன் ஓடுவிட்டானம்மா” என்பான் தமிழ்ச்செல்வன்.

மிருசுவிலில் நண்பர்களான இளைஞர்களைப் பிடித்து இந்தியப் படையினர் சுட்டுக்கொன்றிருந்தனர். அதிலொருவர் சிவஞானசுந்தரம் - சிவரஞ்சன் என்பவர்.

அக்காலப்பகுதியில் இந்தியப் படையினர் அப்பாவி இளைஞர்களை இவ்வாறு கொல்வது அவர்களது வழமையான நடவடிக்கையாகவே இருந்தது.

இதில் வழமையிலல்லாமல் நடந்தது என்னவென்றால் படுகொலைக்குள்ளான இளைஞனது அண்ணனான சிவசோதி தமிழ்ச்செல்வனைச் சந்தித்ததுதான்.

மாணவனாக இருந்த தனதுதம்பியின் படுகொலைக்காக பயிவாங்கத் துடித்துக் கொண்டுலத்தான் சிவசோதி என்ற இளைஞன்.

அவனைத் தயார்பெய்து, இந்தியப்படை யாரது பலவீனமான நிலையைக் கண்டிருந்து, வேடிபார்க்க வென கற்பித்து அந்தத் தாக்குதலுக்கான திட்டத்தைத் தானே தயாரித்ததுடன், தானே நேரடியாக தலைமைதாங்கிக் களத்தில் இறங்கினான் தமிழ்ச்செல்வன்| அதுவெல்லாம் தனதுசுடுகலனை வேறொரு போராளியிடம் கொடுத்துவிட்டு கையெறிக்குண்டுகளுடன் எதிரியின் பிறண் இலகுவையிந்திரத்துப்பாக்கி (LMG) நிலைக்குள் பாய்ந்துசென்று, அதனைச் செயலிழக்கச்செய்ததுடன் தனதுசுடு கலனைப் பெற்றுத்தாக்குதல் செய்தான்.

பதினாந்து பேரளவில் பங்குகொண்ட இந்தத்தாக்குதலில் தமிழ்ச்செல்வனதுடன் பரணி, சிறி, ரூபன், வீமன், கந்தண்ணை, செல்ரன், ராகுலன், சேது, அம்மா, ரவிஅண்ணை, ரோகா, பாப்பா ஆகியோருமிருந்தனர்.

தனதுசகோதரனது படுகொலைக்குப் பழிவாங்கவென இயக்கத்தைத்தேடி தமிழ்ச்செல்வனைச் சந்தித்த சிவசோதி, பின்னர் சிறந்தபோராளியாக, ஆற்றலுள்ள வேடிவீரனாக தமிழ்ச்செல்வனனால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டான்.

நன்கு அறியப்பட்ட டென்சில் கொப்பேக்கடுவ மற்றும் படைஅதிகாரிகள் மீதானதாக்குதலில் பங்குகொண்டு -

பரிசுபெற்ற அணியை வழிநடத்திச் சென்றவன். அன்று சிவசோதிபாக பின்னாளில் பிற்றர் அல்லது கார்வண்ணன் என அறியப்பட்ட போராளிபே.

யாழ்ப்பாணம் போரப்பேற்றிருந்த காலத்தில் மருத்துவப்பிரிவை விரிவாக்குவதிலும், மருத்துவர்களை உள்வாங்குவதிலும் தமிழ்ச்செல்வன் காட்டிய ஆர்வம் முக்கியமானது. ஜெயசிக்குறுக்களத்தில் எம்மை அழித்துவிட்டால் என்ற மமதைபுடன் சிங்களம் பெரும்போரைத் தொடுத்தது. இடைவிடாது தொடர்ந்து நடந்த இச்சமர்க்களில் காயமடையும் போராளிகளின் எண்ணிக்கை, நூறுகளைத் தாண்டி ஆயிரங்களாக அமைந்தது. இவ்வளவு பெரும் எண்ணிக்கையாக காயமடைந்த போராளிகளை இவர்கள் எவ்வாறு பராமரித்துக்கொள்கிறார்களோ என சிங்கள ஆட்சியாளர்களும், ஆய்வாளர்களும் ஆச்சரியப்பட்டுக் கொள்ளும் அளவுக்கு எமது மருத்துவப்பிரிவின் பணியானது அக்காலப்பகுதியில் இருந்ததை யாரும் மறுக்கமுடியாது.

தமிழ்ச்செல்வன் தான் வீரச்சாவடைவதற்கு சிலநடக்களுக்கு முன்னர் கோவிற்குச் சென்னானாம், "வைத்தியைக் காப்பாற்றியிருக்கலாம். அவனுக்குப் பொருத்திப்போகும் இந்த வகை இருப்பில் இருக்கவில்லை" என புற்கரிப்பெருந்தளம் மீதான எமது தாக்குதலின்போது எதிரியின் விமானக் குண்டு வீச்சில் தமிழ்ச்செல்வன் பாரியகாயமடைந்தவேளை அவரைப் பாதுகாக்கும் முயற்சியில் காயமடைந்து வீரச்சாவடைந்த போராளிதான் வைத்தி சிறந்த போராளியாக, மிகச்சிறந்த மெய்ப்பாதுகாவலனாக தனது கடமையைச் செய்து தமிழ்ச்செல்வனின் உயிரைக் காப்பாற்றினான் அவன்! பதினாறு வருடங்கள் கடந்தபின்னரும் மறவாத நினைவுடன் மருத்துவப்பிரிவின் தேவையற்றியும், தன்னைக் காப்பாற்றி உயிர்கொடுத்த தோழனைப்பற்றியும் ஒருங்கேறினாக்கும் மனத்தான் இருந்தான் என்பதுதான் தமிழ்ச்செல்வனை சராசரி மனிதர்களிலிருந்து வேறுபடுத்தி உயர்வான போராளியாக நினைக்கவைப்பதாகும்.

பல்முனை ஆற்றல்கொண்ட தமிழ்ச்செல்வனின் ஆளுமையின் இன்னொரு வெளிப்பாடாக குரியக்கதிர் நடவடிக்கைக்குப் பின்னான யாழ்ப்பாணச் செயற்பாடுகளைச் சொல்லலாம்.

எதிரியின் முற்றுகைக்குள் இருந்த யாழ்ப்பாணத்திற்குள் தேர்ந்தெடுத்த போராளிகளை நிலைப்படுத்திச் செயற்படுத்தினான். யாழ்ப்பாணத்திற்குள் வெற்றிகரமாக நின்றபிடித்த அவனது போராளிகள் குறிப்பிட்ட சோல்லக்கடியாத வரலாற்றில் பதிவாகிவிட்ட இராணுவவெற்றிகளைக்கூட ஈட்டினர். அதற்குமேலாக மக்களையும், மானவர் சமூகத்தையும் ஒருங்கிணைத்து வெகுசனப்போராட்டத்தை அவர்கள் முன்னெடுத்தமையானது தமிழீழவிடுதலை வரலாற்றில் இன்னொரு மைலக்கல்லாக பதிவான வெற்றியாகும்.

இந்த எழுச்சியானது எமதுவிடுதலைப்போரை பயங்கரவாதமாக உலகின்முன் சித்தரிக்கமுடியும் சிங்கள அரசை நிலைகுலையச் செய்தது. மக்கள் அணிதிரண்டு பொங்கிப்பிரவாகித்த இந்திகழ்வுகள் இலங்கைத்தீவையும் தாண்டி உலகஅரங்கையே ஒருகணம் எம்மக்களை நோக்கித் திருப்பியதெனலாம்.

தமிழ்ச்செல்வனின் பல்வேறு அரசியல், நிர்வாக, சமூகப்பொறுப்புகளின் மத்தியில்கூட தெரிவுசெய்யப்பட்ட அவனது போராளிகளின் மூலமாக நாம் பெற்ற இவ்வெற்றிகள் அவனது முதிர்ந்த அனுபவத்தினதும், ஆளுமையினதும் வழிநடத்தலின் பெறுபேறே.

தாயகத்தில் மட்டுமல்ல புலம் பெயர்ந்த எமதுமக்களிடையேயும்கூட தமிழ்ச்செல்வனின் தொடர்புகளும், அணுகுதல்களும், கருத்தாட்டல்களும்

எமது விடுதலைப்போருக்கான பயனுள்ள பின்புலத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது என்பதும் எப்போதும் நினைவில் கொள்ளப்படத்தக்கதாகும்.

● ● ●
அது 1991 ஆக.வெ. சமரின் ஒரு கடினமான கட்டம். கடலால் இறங்கி தரையால் நகர்கின்ற எதிரியை வழிமறித்துச் சண்டையிடுகிறது தமிழ்ச்செல்வனின் அணி. கரைகவாகணம் - ஆயுதங்களுடன் நகரும் எதிரியை இலக்குகையுடனும் வழிமறித்து நிற்கும் கடினமானசண்டை அது! வீரர்கள் வீழ்ந்துவிட்டனர். விபூகம் உடைந்துவிட்டது.

பின்வாங்கவேண்டியது தவிர்க்க முடியாததாகிவிட்ட நிலைமை. அங்கு தமிழ்ச்செல்வன் - அப்போது தினேஸ் - தினேசாக இல்லை. ஆவேசநிலையில் தன்நிலை உணராத, எதிரியை எதிர்ப்பதில் மட்டும் குறியாகநின்ற போரிடும் தினேஸ். "தினேஸ் பின்வாங்க மறுக்கிறார்" என்று நடைபேசியில் செய்திவந்ததும், வரமட்டேன்..... வரமட்டேன்..... என்று குழறக்குழற ஆணைக் குண்டுக்கட்டாய்த் தூக்கிக்கொண்டுவந்து சேர்த்ததும் மாறாதநினைவுகள். களத்தில் தனது நரையிரலைத் துளைத்தரவையின் வலியையும் உணராத ரவைபட்டே தெரியாமல் அவனைக் கட்டிவைத்ததுதான் என்ன? இதனை விளங்கிக்கொண்டால்தான் தமிழீழ அரசியலுக்கான தமிழ்ச்செல்வனின் தகைமையை விளங்கிக்கொள்ளலாம்.

தமிழினின் அடிமைவாழ்வை மாற்றியமைக்க சரியான அரசியல் தலைமை இல்லாமல் போனதே எம்மினத்தின் இன்றுவரையான அவலநிலைக்கான காரணம். எம்மினத்தின் அடிமைவாழ்வை உணர்ந்தும், தெரிந்தும் இருந்த எமது இனத்தின் மூத்த தலைவர்கள் கூட நிலைமையை மாற்றியமைக்க சரியான, துணிவான முன்முயற்சிகளை செய்யத்தவறியினர்.

கொடுங்கோலர்களால் புரிந்துகொள்ளமுடியாத அகிம்சைவழிப்போராட்டம் தோல்வி அடைந்து, தமிழர்களுக்கு உரிமை

எதையும் வழங்கமுடியாதென்று சிங்களத் தலைமைகள் ஏமாற்றி மறுத்தபோது, தந்தை செல்வாகூட "தமிழினத்தை இனி கூடவுள்தான் காப்பாற்றவேண்டும்" என ஆற்றாமையுடன் தான் உரைத்தாரே தவிர எம்உரிமையைப் பெறத் தீவிரவழியிலோ அல்லது இராசத்திரவழியிலோ காத்திரமாகப் போராடத்தனியவிலலை.

"இந்த வல்வெட்டித்துறையில் இருந்து ஐம்பது இளைஞர்கள் முன்வாருங்கள்" என்று அங்கு சொன்னதுபோல் ஒவ்வொரு ஊரிலும் சொன்னார்கள். போராட்டத்தில் நாட்டை அமைப்பேன் என்றும் சொன்னார்கள். இயல்பாக கிளர்ந்த இளைஞர்களின் எழுச்சியைக்கூட வெற்றுக்கோசங்களால் திசைதிருப்பும் அரசியல் ஆக்கினார் அமிர்தலிங்கம்.

சுயாட்சி என்றும், ஐம்பதுக்கு - ஐம்பது என்றும் தமிழரின் வாழ்வும் அன்றாடம் பேச்சிலும் எழுத்திலுமாக காலத்தைக் கழித்துவர - இனத்தை மாற்றியும், நிலத்தை விழுங்கியும், மொழியை, கல்வியை பாம்புநடுத்தியும் சிங்களம் தன்னாதிக்கத்தைத் தொடர்ந்தது.

தமிழர்கள் தூங்கினர். அல்ல, அல்ல தமிழ் தலைவர்கள், அரசியல் தலைவர்கள் தூங்கினர். கியூபா, வியட்நாம், பங்களாதேஷ் வரிசையில் தமிழீழமும் விடுதலை பெறக் கிடைத்திருக்கக்கூடிய வாய்ப்பைக் கைநழுவ விட்டனர்.

கையாலாகாத தனத்துடனான எம்மவரின் கயமை அரசியலைக் கண்முன்னே பார்த்துப்பார்த்து பக்குவப் பட்டு தேர்ந்துதெளிந்த தமிழனால் - ஆம் எங்கள் தலைவரால் - விடுதலைக்கான அரசியலுக்கு அடித்தளம் அமைந்தது. வீரமும், செயலூக்கமும் கொண்ட ஆயுதப்போராட்ட அரசியல் உருவானது.

உயிர் மீதான அச்சமே கோழைத்தனத்தை உருவாக்குகிறது என்றும், தேசத்தின் விடுதலையை நகர்த்த வேண்டிய பொறுப்பில் உள்ளோர் இந்த அச்சநிலையைக் கடந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்பதையும் அடிக்கடி சொல்வார் தலைவர்.

இந்திய அரசு எம்மக்களது விடுதலையைப் பணயம்வைத்து ஆடிய நாடகத்தில் விட்டுக்கொடுத்து விடாமல் தலைவர் உறுதியாக நின்றதற்கு காரணம் உயிர்வாழ்வுப் பாயிய நம்பிக்கை அல்ல - தேசத்தின் விடுதலை பற்றிய தெளிவு.

தமிழீழ விடுதலைக்குரிய அரசியலுக்கான தமிழ்ச்செல்வனின் தகைமையை அவனது துணிவுக் கூடாகவும், அர்ப்பணிப்புக் கூடாகவும் பார்த்தார் தலைவர்! தேசவிடுதலைக்கான அரசியல் பற்றிய பரந்தவிரிந்து விசாலமான தனதுகனவுகளை தமிழ்ச்செல்வனின் மனதில் பதியவைத்தார் தலைவர்.

● ● ●
மக்கள்மயப்பட்ட அரசியல்அலகுகள் பற்றிய தலைவரின் எண்ணங்களை செயல்படுத்துவதில் தமிழ்ச்செல்வன் முச்சாகச் செய்துபட்டான். வறுமைபட்ட மக்களின் குழந்தைகள் போசாக்கின்றி இருப்பதென்று தலைவரும், தமிழ்ச்செல்வனின் கதைத்துக் கொண்டிருப்பார். கொஞ்சநாளின்செல்ல மொழுமொழுவென்று அழகான குழந்தை யொன்றின் புகைபட்டத்தையும், மிகவும் மெலிந்த இன்னொரு குழந்தையின் புகைபட்டத்தையும் ஒன்றாகக் காட்டுவார் தலைவர்.

இந்தப் பின்னையையத்தான் எமது சிறுவர் போசாக்குப்புங்கா பொறுப்பேற்று மொழுமொழி பின்னையாய் பாடும் திரும்பப் பொறுப்புக்கொடுக்கிறது என்று சொல்லும்போது தலைவரின் சொல்லில் மகிழ்ச்சிபொங்கும். குழந்தைகளுக்குச் சிறுவர் போசாக்குப்புங்கா என்றால் பாரதவற்று முதியவையோதிர்க்கணைப் பூரமரிப்பதற்கென மூதாளர் இணைலகம் இன்னொரு தளத்தில் செயற்படும்.

இவ்வாறு ஒவ்வொரு வயதின்செல்ல சமூகத்தில் ஒவ்வொரு மட்டத்தினருக்கு மென ஆரோக்கியம் - சுகாதாரம் - கல்வி என ஒவ்வொரு தளத்திலுமாகக் கட்டு வேண்டிய பொறுப்பில் உள்ளோர் இந்த அச்சநிலையைக் கடந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்பதையும் அடிக்கடி சொல்வார் தலைவர்.

யாழ்ப்பாணம் - வலிமனத்தில் இருந்து ஒருபொழுதில் ஐந்து இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட மக்கள் இடம்பெயர்ந்தனர். நெருக்கடிகளைச் சந்தித்தோம் உண்மையதான். ஆனால் பட்டினிச்சாவோ அல்லது நோயுற்றாலான சாவோ எதுவாயினும் ஒன்றேனும் நடந்ததாக யாரேனும் சொல்லமுடியுமா? முழுப்பிரச்சனைகளையும் எமது இயக்கமே பொறுப்பேற்று தீர்த்துவைத்தது என்று சொல்லமுடியாததுதான். எமதுமக்களும், நிறுவனங்களும், சமூகத்தின் அனைத்து மட்டத்தினரும் சேர்ந்து சுமந்தால் வந்தவெற்றிதான் இது! இல்லை என்று கூறமுடியாது.

ஆனால் அதற்காக எம்சமூகத்தை ஒருங்கிணைத்து, நெறிப்படுத்தி, இரவுபகல் பாராது களத்தில் முன்னின்று வழிநடத்தி அரசியல் நிர்வாக ஆற்றலை வெளிப்படுத்தினான் தமிழ்ச்செல்வன். அதுபோல்தான் தென்மராட்சியிலிருந்து வன்னிக்கு உள்ளேயுமான இடம்பெயர்வுகளாக எம்மக்கள் அல்லோலகல்லோலப்பட்டு அலைந்துதிர்ந்த பொழுதெல்லாம் அவர்களுடன் நின்றார் எம் அரசியல்ப்போராளிகள்;

எம்மக்களுக்கு சிறப்பாக வாழ் வளிக்க முடியாதுபோனாலும் சிழிந்து போகாமல் பார்த்துக்கொண்டோமென்றால் அது நிர்வாகசேவை, பொருண்மியமேம் பாட்டு நிறுவனம், தமிழீழ சுகாதாரசேவை, குழந்தைகள், பெண்கள் நலன்பேணல் அமைப்புகள் ஆகிய தமிழ்ச்செல்வனின் ஆளுகையில் அமைந்திருந்த அரசியல் கட்டுமானங்களால்தான்.

கடல்பொங்கி ஆழிப்பேரலை கோர்த்தாண்டவொடியது. பாதிக்கப்பட்ட ஆசியாவின் பலநாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் நாம் சந்தித்த அழிவு கொஞ்சமல்ல. பேரழிவு.

மீளஎழுந்தோம். பேரினவாதஅரசு ஆழிப்பேரலை மீள்கட்டுமானத்திட்டத்தை செயற்பட்டவிடாமல் முடக்கித் தடைசெய்த போதும் மீளஎழுந்தோம்.

(07ஆம் பக்கம் பார்க்க)

“நடவடிக்கை எல்லாளன்”

இதயத்தில் மூட்டிய நெருப்பின் சமர்

22.10.2007 நேரம் விடிசாமம் 1:30 மணி. அந்த அநுராதபுர வான்படைத்தளம் ஆழ்ந்த உறக்கத்திலிருந்து, நடக்கப்போவதை அறியாத அந்தத்தளம் சஞ்சலமில்லாமல் தூங்கிக் கொண்டிருந்தது. தனது பாதுகாப்பில் அத்தனை நம்பிக்கையும் இறுமாப்பும் அதற்கு. ஆனால் சிறிதுநேரத்தில் ஒரு பெரும் புகம்பத்தை மூட்டப் போகும் அந்தக் கரும்புலி வீரர்கள் இருபது பேரும் தங்களை களத்திலிருந்துபடி வழிநடத்தப் போகும் அணித்தலைவன் இளங்கோவின் கையசைப்பிற்காக காத்திருந்தார்கள்.

இளங்கோ நிலைமையை அவதானிக்கின்றான். தனக்குச் சாதகமான நேரம் வரும் வரை காத்திருந்தான். அந்த நேரமும் வந்தது. அவன் கரும்புலி வீரர்களைத் தனக்குக்காக அழைத்துக் கொண்டான். இறுதித் திட்டத்தை தெளிவாக அவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்தினான். “எங்களிட்ட இருக்கிற ஆயுதமெல்லாம் எதிரியின்ற இலக்குகளை அழிக்கின்ற ஆயுதங்கள். நாங்கள் வடிவா நிதானமா சண்டை பிடிப்பம். நாங்கள் இப்ப உள்ளூர்க்க போறும். சண்டை பிடிக்கிறம். எதிரியின்ற விமானங்களை உடைக்கிறம். விடுதலைப் புலிகளென்கூட ஆரெண்டறதை சிங்கம் பண்டையனுக்குக் காட்டுவம்...” இளங்கோவின் குரல் உறுதியாய் ஒலித்தது. “வீமணை என்ன எதிர்ப்பு வந்தாலும் நீங்கள் எம்.ஊ.24 நீக்கிற இடத்துக்கு வேகமாய் போங்கோ. ஹெலி ஒண்டையும் எழும்ப விடாம அடிச்ச நொறுக்குவம். அப்ப நாங்கள் வெளிக்கிடுவம்.”

இளங்கோவின் அனுமதி கிடைத்ததும் எல்லோரும் தங்கள் ஆயுதங்களை இயங்கு நிலைக்கு தயார்படுத்தியபடி உற்சாகமாக நகர்த்தொடங்கினார்கள். இந்த நாளுக்காக அவர்கள் எத்தனை வருடங்கள் காத்திருந்தார்கள். எத்தனை கடின பயிற்சிகளுக்குள் முழுகியிருந்தார்கள். எல்லாமே இந்த நாளுக்காகத்தான். சின்னப் பிசகென்றாலும் எல்லாமுமே தலைகீழாக மாறிவிடும். அதனால் பயிற்சிக் கடுமையாக இருந்தது. யாரும் அசைந்து கொடுக்கவில்லை. பயிற்சிகளால் உடல் களைப்படைபும். ஆனால் அவர்கள் சோர்ந்ததேயில்லை. அவர்களின் எண்ணமெல்லாம் இலக்குப் பற்றியதாகவே இருந்தது. பயிற்சித் தளத்தில் பயிற்சி ஆசிரியரின் சொல்லை அவர்கள் என்றமே தட்டிக் கழித்ததில்லை. பயிற்சி சிறிது கடுமையாக இருந்தால் தங்குமிடத்தில் ஆசிரியரை அன்பாகக் கண்டலடிப்பார்கள். அங்கு சிரிப்பொலிகள் எழும். கைகள் ஆயுதங்களைத் துப்பரவு செய்துகொண்டிருக்கும். இப்படி கழிந்த அந்த நாட்கள்.

அமைதியான அந்த இரவில் வண்டு களின் ரீங்கார ஒலிகளும் சில பறவைகளின் வாங்களிலிருந்து எழும்ப இடைவிடாத ஓசைகளும் அந்த விமானத்தளைத்தச் சூழலுக்குக் கொண்டிருந்தன. இந்த அமைதியைக் குலைக்காதவாறு அவர்கள் அந்தப் படைத்தளைத்தின் தடைவேலையை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். ஒவ்வொரு கரும்புலி வீரனும் தான் தாக்குதல் நடத்தும் விதத்தை மனதில் ஒத்தலைக பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். அப்போது தலைவர் அவர்கள் இறுதியாகச் சொல்லிவிட்ட வாரிகள் குரப்பத்தைக் கேள்விப்பட்டனர்.

“நீங்கள் 21 பேரும் போறியன். நிச்சயம் நிறையச் சாதிப்பீங்கள். எங்களாலையும் செய்யமுடியும் என்பதை உலகத்துக்கு நாங்கள்

காட்டுவம். உங்கட பேரை நாங்கள் சொல்லத் தேவையில்லை. இந்த உலகம் கட்டாயம் உங்கட பேரை உச்சரிக்கும்.” தலைவரின் உணர்வை அவர்கள் நன்கு புரிந்தவர்கள். தலைவருடன் கூடவிருந்து வாழ்ந்தவர்கள். அவரின் ஒவ்வொரு அசைவினதும் அர்த்தத்தைப் தெளிவாகப் புரிந்துவைத்திருந்த அந்த வீரர்கள் தலைவரைப் பார்த்து தாங்கள் சாதிப்போம் என்ற உறுதிமொழியை முகத்தில் பூத்த புன்னகைமூலம் காட்டினார்கள். அந்த இடத்தில் “அண்ணை தேயிக்கொடியை கொண்டு போகட்டுமா?” என இளம்புலிகேட்டான்.

“நீங்கள் கொண்டுபோகலாம். அதுக்குத் தடையில்லை. ஏனென்கூட இது முற்று முழுதான இராணுவத் தளம். நீங்கள் உங்கட உச்ச வீரத்தை காட்டுங்கோ. ஆனால் ஆரும் அதிகாரியாளர் பின்னையன் சிலநேரம் அங்க

யான உள்ளங்களிலிருந்து எதிரிகளை அழிக்க வேண்டுமென்ற மனவலிமை பிறக்கின்றதென்றால் சிங்களதேசம் எத்தகைய கொடுமைகளை எங்கள் மீது புரிந்திருக்கின்றது.

நேரம் விடிவாகலை 3:00 மணி. அமைதியாயிருந்த அந்தத் தளத்தில் தங்களுக்குச் சாதகமான இடத்தில் தடையை அகற்றுவதற்காக தடைவேலையைக் கரும்புலிகள் அணிநோக்கி நகர்ந்தன. கரும்புலி வீரர்கள் சிலர் தங்கள் சீருடையிலிருந்த பைகளைத் தட்டிப் பார்த்துக் கொண்டார்கள். இவர்கள் வன்னித் தளத்திலிருந்து புறப்படுவதற்கு முதல் நாள் இரவு நடவடிக்கைக்கான தளபதியை அவசர அவசரமாக அழைத்த தலைவர் “பெடியன் வெளிக்கிட்டிடலாம்களா?” என்று கேட்டார். “இல்லை யண்ணை. இனித்தான்...” “அப்படியென்பதாவங்களிட்டச் சொல்லுங்கோ கடைசியா முகா

புரட்சியும் தடை அகற்றும் பகுதிக்கு அண்மையாக இருந்த காப்பரணை நோக்கி தங்களின் இரவுப்பார்வைச் சாதனம் பொருத்தப்பட்ட ஆயுதத்தால் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தார்கள். அவர்களின் குறிக்காட்டிக்கள்ளால் அந்த காவலரணில் இருந்த விமானப்படைச் சிப்பாயின் முகம் தெரிந்தது. ஆனால் அவன் இவர்களைப் பார்க்க மனமில்லாதவன் போல் எங்கோ பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவனுக்குத் தெரியாமல் இங்கே அதிவேகமாய் தடை வெட்டப்பட்டது கொண்டிருந்தது. வான்படைத்தளத்தின் பாதுகாப்புக் கருதி எதிரி அதிக தடைகளை ஏற்படுத்த இருந்தான். கம்பிவலை வேலி. பட்டுக்கம்பி வேலி. முட்கூள். கண்ணிவெடிகள் என ஏராளமான தடைகள்.

தாங்கள் தளத்தில் பயிற்சி செய்தபடி பயிற்சியை விடவும் வேகமாக தடையை அகற்றிக்கொண்டிருந்தார்கள். தடையில் பின் பாய்ச்சல் இருக்கின்றதா இல்லையா என்பதை யும் உறுதிப்படுத்திக் கொண்டார்கள். குறுகிய நேரத்தில் தடை அகற்றப்படுகின்றது. தடை அகற்றப்பட்டதற்கான சைகையை இளங்கோ விற்கு வழங்கத் திறக்கப்பட்ட பாதைக்குள்ளால் அணிகள் வேகமாக உள்ளுழைக்கின்றன. இப்போது அவர்கள் சாதிப்பது உறுதியாகிற்று. எல்லோர் முகங்களிலும் மகிழ்ச்சிப் பிரகாசம். தங்கள் நீண்ட கனவே நிறைவேற்றப் போவதற்கான ஆனந்தப் புரிப்பு.

இளங்கோ கட்டளை மையத்துடன் தொடர்பெடுக்கின்றான். “நாங்கள் இறங்கப் போறம். இப்ப தொடர்பிருக்காது. விமானத் தளத்தின் மையத்துக்குப்போன பிறகுதான் தொடர்புபடுபடும்...” இளங்கோ நிலைமையைச் சொல்லி விட்டு அணியுடன் உள்ளுழைக்கின்றான். நடப்பதை சற்றும்புரியாத விமானப் படைத்தளம் அமைதியாகவே கிடந்தது. அன்று இரவு பயிற்சி விமானமும் பீச்சு கிராவற்றும் வந்து இறங்கியதாக மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு கட்டளைப் பீடத்திற்குத் தொரியப்படுத்தினார்கள். நடக்கப்போவதை அறியாத அந்த விமானம் எரிபொருள் தாங்கி முழுவதும் எரிபொருள் நிரப்பியபடி பற்றி எரிவதற்குத் தயாராயிருந்தது.

உள்ளுழைந்த அணி அங்கிருந்த கிறவில் மண்டபுடைய தாண்டும் போதுதான் காவலில் இருந்த சிப்பாய் முகாமில் மணித் உருவங்களைப் பார்த்துத் திகைத்து நின்றான். பயப்பீதியால் “டே... டே...” என்று அவன் கத்தத் தொடங்கினான். சமார் இரண்டு நிமிடங்கள் வரை எதிரிச்சிப்பாய் கத்தித் தொலைத்தான். அத்தோடு அங்கு நிலவிய நிச்சத்திற்கு முற்றுப் புள்ளி கிடைக்கிறது.

சுபேசனின் ‘லோ’ முழங்கியது. காவலரணில் பட்டு பெருமோகையோடு ஆறுவெத்துச் சிந்துவது. கரும்புலிகளின் வீரசாகசம் சிங்களத்தின் கோட்டையான அநுராதபுரத்துள் தொடங்கியது.

எதிரி நிலைகளைத் தகர்த்தபடி வேகமாக அணிகள் உள்ளுழைக்கின்றன. இளங்கோ வேகமான முறையில் கட்டளைகளைப் பிறப்பிக்க கரும்புலி வீரர்கள் தங்கள் இலக்குகளை நோக்கி தங்கள் உடலில் தகர்த்த நவீனகரமான வெடிபொருட்களோடும் ஆயுதங்களோடும் ஓடிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

சுமநேரத்தில் வன்னியில் விடுதலைப் புலிகளின் வான்படைத்தளத்தில் அச்சமென்றால் எதுவென்று தெரியாத, எப்போதும் எதற்கு துணிந்து வாணையாளர்கள் தங்கள் இலக்கு

“எங்களிட்ட இருக்கிற ஆயுதமெல்லாம் எதிரியின்ற இலக்குகளை அழிக்கின்ற ஆயுதங்கள். நாங்கள் வடிவா நிதானமா சண்டை பிடிப்பம். நாங்கள் இப்ப உள்ளூர்க்க போறும். சண்டை பிடிக்கிறம். எதிரியின்ற விமானங்களை உடைக்கிறம். விடுதலைப் புலிகளென்கூட ஆரெண்டறதை சிங்களப் படைபுலிகளுக்குக் காட்டுவம்...”

நிக்கக்கூடும். தாக்குதல் நடத்தேக்குள்ள அவைய பத்திரமா அகற்றி அவையளுக்கு ஒன்றும் நடக்காமல் பாத்துக் கொள்ளுங்கோ.” தலைவரின் கவனம் அவர்களுக்குப் புரிந்தது. உண்மையில் சிங்களப்படைகளைப் போல் பிணந்தின்னிக் கழுதுகளை அவர்கள் செல்லவில்லை. அவர்களின் ஒரேமுச்சு சுதந்திரமான எங்கள் தேசந்தான். அதற்காகத்தான் இவர்கள் வெடிசுமந்து போனார்கள். இந்தக் கரும்புலி அணிகளுக்குள் மூன்று பெண் கரும்புலிகளும் இருந்தார்கள். அவர்களில் அறிவுமலர்

முக்குள்ள இறங்கேக்கையும் பொக்கற்றில் ஓங்கிக்கேட்டுகளைக் கொண்டுபோகச் சொல்லுங்கோ. இவர்கள் கடைசி நேரம் விட்டபட்டுப் போடுவாங்கள். பிறகு நீண்டநேரம் சண்டை பிடிச்சா களைச்சிடுவாங்கள். ஆனபடியா மறக்காம கொண்டுபோகச் சொல்லுங்கோ.”

அந்த வீரர்கள் புறப்பட்ட கணம் முதல் தலைவர் அந்த வீரர்கள் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தார். பெரும் இடைசிய நெருப்பைச் சுமந்து செல்லும் அந்த வீரர்கள் உச்சமாள சாதனை புரிந்துதான் இந்த மண்ணில் வரலா

தமிழீழத் தேசியத் தலைவரின் “நடவடிக்கை எல்லாளன்” கரும்புலி வீரர்கள்

என்ற பெண் கரும்புலி மிகவும் இரக்க சுவாமுடையவள். பயிற்சி நாட்களில் இவளின் தங்க்கத்தில் இருந்தால் தலைக்கு அணியும் சீருடைத் தொப்பிக்குள் எலிக்குக்குகள் கீச்சிட்டுக்கொண்டிருந்தன. எலிக்குக்குகளை இவர்கள் கண்டு விட்டதால் அச்சமடைந்த தாயலி அங்குமிங்கும் ஓடிப்படி யிருந்தது. கூட இருந்தவர்கள் அதை வெளியில் விடுவாமை ஆனேசனை சொன்னார்கள். ஆனால் அவள் மறுத்துவிட்டாள். அதை இருந்த இடத்திலேயே வைத்துவிட்டாள். தாயலி அதை ஒவ்வொன்றாக வாயில் கவனி இன்னொரிடத்திற்குக் கொண்டுசென்றது. கடைசி எலிக்குக்கை தாயலி காவிச் செல்லும்வரை அவள் காவலிருந்தாள். இத்தனை மென்மை

றாக வேண்டுமென அவர் துடித்துக் கொண்டிருந்தார். அதை நன்கு புரிந்த வீரர்கள் இங்கே சாதிக்குக் கணத்தை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அநுராதபுர வான்படைத் தளத்தைச் சூழ கோயில் திருவிழாபோல் வெளிச்சம் போடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அந்த வெளிச்சத்தில் மிகவும் அமைதியாக எழலின்பணும் பஞ்சீலனும் தடையை நெருங்குகின்றார்கள். வேகமாக தங்களிடமிருந்த கம்பி வெட்டும் கருவியால் தடையை வெட்டித் தொடங்குகின்றார்கள். அவர்களிலிருந்து 15மீற்றரில் இளங்கோ நிலை யெடுத்திருந்து அணிக்கான கட்டளைகளைப் பிறப்பித்துக்கொண்டிருந்தான். அன்புக்கற்றும்

விமானத்திலேறி அநுராதபுர வான் படைத் தளத்தை நோக்கி விசேஷப்படைகள்.

விமன் தனது அணியை அழைத்துக் கொண்டு எம்.ஊ.24ரக உலங்கு வானூர்தி தரிப்பிடம் நோக்கி முன்னேறினான். இளங்கோ மற்றைய அணியை அழைத்துக்கொண்டு பிர தான விமானத்தரிப்பு களாட்கையை நோக்கி ஓடினான். இளங்கோ தானும் சண்டையிட்டபடி அணியையும் வழிநடத்தினான். எந்தவித

செய்யும் கிளிப்பிள்ளைபோல எரிந்து கொண்டிருந்தன. அந்த விமானங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டியவர்கள் எங்கள் தேசத்துப் புயல்களின் வீச்சில் அகப்பட்டு செத்துவிழ்ந்திருந்தார்கள். எஞ்சியோர் அந்தத் தளத்தை விட்டு ஓடி தப்பினார்கள்.

அந்த விமானப் படைத்தளத்தின் ஓடு பாதையின் இடதுபுறமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த எம்.ஊ - 24ரக உலங்குவானூர்தியை

“ என்னண்டா டரக்கில வந்து இறங்கி அடிச்சுக்கொண்டு வாராங்கள். நாங்கள் திருப்பித் தாக்கிறம்.” “நீங்கள் உங்கட ஆக்களை வச்சு நல்லாக்குடுங்கோ. எங்கட விமானங்கள் உங்களுக்கு துணையா இப்ப தாக்குதல் நடத்துவினம்.”

புதட்டமுமிலாமல் மிகவும் தெளிவான முறையிலும் இளங்கோவின் குரல் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. சண்டையென்றால் சோளம் பொரி சுவைப்பதுபோன்ற உணர்வுவளிக்கு. புதட்டமென்றால் என்னவென்று இளங்கோ புத்தகத்தில்தான் படித்தறிய வேண்டும். அணுவவத்தில்தான் அணைப்பற்று அவனுக்குத் தெரிந்திருக்க நியாய மில்லை. எத்தனை சண்டைக் களங்களில் எதிரியைப் பந்தாடியவன். வன்னியின் நடந்த புகழ்பெற்ற சமர்களைவிடாமல் அவனின் துப்பாக்கி முழங்கியிருக்கின்றது.

ஓயாத அலைகள் - 3 நடவடிக்கையின் ஜெயசிக்ஷைப் படைகளை விரட்டியடித்த பெருஞ் சமரில் ஓடுகட்டாளிலிருந்த கட்டாயப் பாலத்தை சிங்கப்படை களாட்கையிலிருந்து மீட்டபுறகாக எதிரிப்படை மீது அதிர்ஷாயப்ப் புகுந்து எதிரிகளை மண்ணில் புரளவைத்து கட்டாயப் பாலத்தை எல்லோரும் வியக்கும்படி கைப்பற்றியவன் இந்த இளங்கோ.

இதாவில் சமர்க்களத்தில் பெண் போராளிகளின் நிலைகளை ஊடறுத்து உள் நுழைந்த கவசப்படை கவசவண்டிகள் மீது துணிகர தாக்குதலை மேற்கொண்டு ஒரு பவள் கவசவாகனத்தை மடக்கிப் பிடித்து அதிலிருந்து எதிரிமீது தாக்குதலைத் தொடர்பு மின்னல் வேகத்தில் அந்த பவள் கவச வாகனத்தைப் பாப்ந்து ஏறி அதில் யூட்டப்பட்டிருந்த 50கலிப்ர துப்பாக்கியைக் கைப்பற்றி அதிலிருந்துபடியே எதிரியைத் தாக்கி பெரும் சாகசம் நிகழ்த்திய இளங்கோ இந்தக் களத்திலா அசைந்து கொடுப்பான்?

அநுராதபுர படைத்தளம் ஒவ்வொரு நொடிப்பொழுதியும் அதிர்ந்துகொண்டிருந்தது. பெரும் இறுமாப்புபோடு ரண்டை தடைகளையும் மண் அணைகளையும் காவல்நிலைகளையும் அமைத்து விட்டு முடிந்தால் புலிகள் புகுந்து பார்க்கட்டும் என்று நினைத்திருந்த எதிரிகளுக்கு “முடிந்தால் தடுத்துப் பார்க்கட்டும்” என்ற சவாலோடு கரும்புலிகள் விமானங்களை நோக்கி ஓடினார்கள். இந்த விமானங்கள் மீது எத்தனை கோவம் அவர்களுக்கிருந்தது. எங்கள் தாய் நிலத்தில் எங்கள் பிஞ்சுக் குழந்தைகள் தசைத்துண்டுகளையும் சிறுவும் எங்கள் தாய்க்குலம் ஒவ்வன்று கதறி அமுவுதற்கும் தினம் தினம் சாவின் வாடையே எங்கள் தாய்நிலத்தின் வாசல்களில் வீசுவதற்கும் கொடிய எதிரிக்கு உதவுவது இந்த விமானங்கள் தானே. இந்த விமானங்களை அழிப்பதால் சிதையப்போவது விமானங்கள் மட்டுமல்ல சிங்களை அரசினதும் அதன் பகையினதும் ஆக்கிரமிப்பு ஆசைநிறைந்த போர்வெறிக்க களவந்தான்.

சண்டை தொடங்கி கொஞ்ச நேரத்திற்குள் விமானத்தளத்தில் நின்ற விமானங்கள் பெருமோசயோடு வெடித்துச்சிதறி எரிந்து கொண்டிருந்தன. தங்களைக் காக்கமுடியாத ஆற்றாமையோடு கரும்புலி வீரர்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு அவை கவனமாக சென்னத்தைச்

நெருங்கிய வீமனின் அணி அந்த உலங்குவானூர்தி மீது தாக்குதலைத் தொடக்கின்றது. சிங்கப்படை படையின் பலம்மிகக் உலங்குவானூர்தியான எம்.ஊ - 24 ஒன்று வெடித்துச் சிதறியபடி எரிந்துகொண்டிருக்கின்றது. மற்றைய எம். ஊ - 24 உலங்குவானூர்தி மீது தாக்குதல் தொடர்போதும் அது சேறமாகக் கொண்டே இருந்தது. பற்றி எரியவில்லை. அதன்மீது தொடர்ச்சியாக வீமனின் அணி தாக்குதலைத் தொடக்கின. இந்தக் கணத்தில் சிங்கப்படையால் விமானத்தளத்தை நெருங்கவே முடியவில்லை. அவர்களின் கண முன்னாலேயே அவை வெடித்து வெடித்து பெரும் தீப்பிழம்பை வீசியபடியும் கரும்புகையை கக்கியபடியும் எரிந்துகொண்டிருந்தன.

மறுபக்கம் இளங்கோ பிரதான விமானத்தரிப்பு களாட்கையை நோக்கி தனது மற்றைய அணியை சண்டையிட்டபடி நகர்த்தினான். அந்தக் கட்டைகை மீது கருவேந்தன் லோ”வால் தாக்க அங்கிருந்த விமானங்கள் தீப்பற்றத் தொடங்கின. அவர்கள் விமானக் களாட்கையை மீது ஓடுதளத்தில் தரித்து நின்ற விமானங்கள் மீதும் தாக்க அவையும் தீப்பற்றி எரியத் தொடங்கின.

அநுராதபுர வான்படைத்தளத்தினுள் எதிரியின் விமானங்களுக்குத் தங்கள் உடலில் சுமந்துவந்த வெடிப்பொருட்களால் தாக்கி அவை எரியும் காட்சியை ஆனந்தத்தோடு பார்க்கப்படி நிலைமையை வன்னியினுள் கட்டளைப் பீடத்திற்கு அறிவித்தான் இளங்கோ. “என்ன டோடா வீமனாக்கள் எம்.ஊ - 24 ஒன்றை எரிச்சிட்டாங்கள். மற்றது தாக்கி தேடிப்படுத்தியிருக்க. அது எரியவில்லை. இதசால என்ற பக்கம் ஒரு கே - 8 விமானமும் இன்றுமொரு விமானத்தையும் கருவேயிலே தாக்கி எரிச்சிக்கிறும். பெரிய காய்க்களுக்குள் நிக்கிற விமானங்களுக்கு அடிச்சிருக்கிறம். தொடர்பில் நில்லுங்கோ பாத்து அறிவிக்கிறம்.” கட்டளை மையத்திற்கு இளங்கோ நிலைமையைத் தெரியப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறான்.

சண்டை தொடர்ந்துகொண்டிருந்தது. அந்த வான்படைத் தளத்துள் நடந்த தொடக்கச் சண்டையின்போது உள்ளிருந்த எதிரிகளின் தடைகளை தகர்த்தெறிந்து எழிலின்பன். பஞ்சீலன், சுபேசன் ஆகியோர் தங்களுக்குத் தரப்பட்ட பணியை சரிவர நிறைவேற்றிய திருப்பியோடு வீரச்சாவைத் தழுவிக்கொண்டனர்.

கரும்புலிகளின் நெஞ்சில் எரிந்த விடுதலைத் தீயின் ஒளிப்பிழம்புகள் அந்த விமானத் தளத்தைக் கட்டெரித்துக் கொண்டிருந்தன. சிங்கப்படைகளால் துள்ளியாவேலும் கரும்புலி வீரர்களின் தாக்குதலுக்கு ஈடுகொடுக்க முடியவில்லை. அவர்கள் எத்தனைதான் முயன்றாலும் விமானத்தளம் கரும்புலி வீரர்களின் கட்டுப்பாட்டிலேயே இருந்தது. முன்னேறிய படையினர் அடித்துவிரட்டப்பட்டனர்.

சமாதானம் என்ற மாயையைக்காட்டி

எங்கள் விடுதலைப்போரை சிதைத்துவிட சிங்கள தேசம் மும்முரமாக ஈடுபட்டபோது இவர்கள் எந்த நொடிப்பொழுதும் கரும்புலியின் எதிரியின் குகைக்குள் புகுந்து பகைவனுக்குப் பெரும் சேதம் விளைவித்து தலைவனுக்குப் பலம் தேர்க்கக் காத்திருந்தார்கள். தலைவரோடு கூட விருந்து அவரின் சுமைகளைத் தாங்கியவர்கள். அந்த உணர்வோடுதான் எதிரியின் கற்பனைகளைச் சிதைத்துவிட்டு மீண்டும் இங்கு போர்மேகம் கருக்கொண்டபோது கரும்புலியாய் பிறப்படுத்தார்கள். தங்கள் இலக்கை அழித்தொழிக்கும் அந்த நாளுக்காக அவர்கள் எத்தனை இரவுகள் காத்திருந்தார்கள். அவர்கள் நெஞ்சில் பிறந்த விடுதலைப்பற்று இன்று அநுராதபுரத்து வான்படைத் தளத்தை சிதைத்துக் கொண்டிருந்தது.

அநுராதபுர வான்படைத்தளத்தின் மையத்தில் நின்று விமானத்தளத்தை தனது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தபடி விமானங்கள் நிற்கும் திசைகளுக்கு கரும்புலிகளை நகர்த்தினான் இளங்கோ. விமன் மறுமுத்தே நின்றபடி தனது அணியை வழிநடத்தினான். இந்த வீரர்களை எதிர்த்துச் சமரிடும் திறன் சிங்கப்படைக்கு எங்கே இருக்கின்றது?

விமன் தலைவருக்கு நெருக்கமாக

தேசியத் தலைவருடன் உணவருந்தும் “நடவடிக்கை எல்லாள்” கரும்புலி வீரர்கள்

நின்று பணிபுரிந்தவன். தேசத்தின் குரல் அன்றால் பாசலிங்கம் அவர்களின் மெய்க்காவலர் அணிக்குப் பொறுப்பாக நின்று செயற்பட்டவன். அந்தப் பெரு மனிதனின் மனதைப்பற்றி அவரோடு இசைந்துபோய் அவரின் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொடுப்பதில் வல்லவனாயிருந்தான் விமன். ஆனால் பாதுகாப்பு நடமுடைய களில் அவன் தரைவடிவ காவல்தலைவன். தேசத்தின் குரல் அவர் அண்ணன் அவர்கள் இங்கு வந்தால் அவர் கேட்பது வீமனைத்தான். அந்த தனை பற்றும் பா உணர்வும் வீமனிடத்தே அவருக்கிருந்தது. அந்த வீமன்தான் இன்று அநுராதபுர வான்படைத்தளத்தை அதிரவைத்துக் கொண்டிருந்தான். தங்கள் தீரம் மிகு செயல்களால் விடுதலைப் போருக்குப் பலம் சேர்த்த கரும்புலிவீரர்கள் சிலர் தங்கள் உடலோடு சுமந்துவந்த வெடிபொதியை வெடிக்க வைத்து தங்களை இந்தத் தேசத்திற்காக அர்ப்பணித்துக்கொண்டிருந்தனர். நெஞ்சிலே காய மடைந்த காவலன் அனைத்தலைவன் இளங்கோ விடம் அனுமதி பெற்றபின் தன் மாற்போடு பொருத்தப்பட்டிருந்த கந்தகப்பொதியை வெடிக்க வைத்து காற்றோடு கலந்துபோனான்.

அநுராதபுர வான்படைத்தளத்தில் அந்த வீரர்கள் மூட்டாய் தீ பிரகாசித்து எரிந்துகொண்டிருந்தது. களத்தில் நின்றபடி அணியை வழிநடத்திய இளங்கோ காயமடைந்தான். அவனால் நகரமுடியவில்லை. தனது காயத்திற்கு கட்டுப்பாட்டிலேயே அவன் தெளிவாக கட்டளைகளை வழங்கிக்கொண்டிருந்தான். அந்தக் கரும்புலிகளுள் ஓடுகுவரைத் தவிர மற்றைய எல்லோ

ரும் எதிரியின் குண்டுமழையால் வீர வடுவேந்திய போதும் அவற்றிற்குக் கட்டுப்பாட்டு விட்டு தொடர்ந்தும் சண்டையிட்டனர். காயங்களின் வேதனை அவர்களை வாட்டவில்லை. சிங்கப்படை எங்கள் தேசம் மீது புரிந்த கொடுமைகளின் வடுக்கள்தான் அவர்களின் மனதை வாட்டிக்கொண்டிருந்தது. அதற்காகத்தான் இன்று எதிரியின் கோட்கைக்குள் முழக்கமிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

சிங்கப்படை மீண்டும் தங்கள் தளத்தைக் கைப்பற்ற முன்னேறுகின்றார்கள். இளங்கோ கட்டளை மையத்துடன் தொடர்பெடுக்கிறான். “என்னண்டா டரக்கில வந்து இறங்கி அடிச்சுக்கொண்டு வாராங்கள். நாங்கள் திருப்பித் தாக்கிறம்.” “நீங்கள் உங்கட ஆக்களை வச்சு நல்லாக்குடுங்கோ. எங்கட விமானங்கள் உங்கட களுக்கு துணையா இப்ப தாக்குதல் நடத்துவினம்.” இளங்கோ கட்டளை மையத்துடன் தொடர்பிலிருந்தான். திரெள முகாமெச் க்யூ இருந்த எதிரிகளின் ஆயுதங்கள் வான்நோக்கி குண்டுமழையைப் பொழிந்தன. உண்மையில் அப்போது வானத்தில் எமது விமானங்கள் சென்றவில்கலை. எதிரியின் ராடார் திரையில் எமது விமானம் தென்படுவதாகத் தகவல்கிடைத்ததும் பீதியால் கண்மண் தெரியாது

சுட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அவர்களின் இந்த இரைச்சல்களுக்குக் கூடாகவே விடுதலைப் புலிகளின் திறன் வாய்ந்த வானோக்கிகள் தங்களுக்குத் தரப்பட்ட இலக்கின்மீது கணக்கிட மா க குண்டுகளை வீசிவிட்டு மீண்டும் தளம் திரும்பிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அநுராதபுர வான்படைத்தளத்தில் தரையாலும் வானாலும் கரும்புலிகள் தொடர்த தாக்குதலால் சிங்கப்படை சிப்பாய்களும் அவர்களது அதி காரிகளும் கதிகலங்கிய போயினர். முன்னேறி வந்த சிங்கப்படை யினர் எமது வான்படையின் வரவைக் கேள்விபுற்றுந்து ஒடித் தப்பிக்கொண்டனர். இளங்கோ இந்த நிலைமையை விமானத்தளத்தின் மையத்திலிருந்தபடி கட்டளைப் பீடத்திற்கு அறிவித்தான்.

எதிரியின் இலக்களைத் தகர்த்துக் கொண்டிருந்த செந்தூரன் காயமடைந்தான். அவனால் இனிச் செயற்படமுடியாத அளவு பாரிய காயம். அவன் இன்று நிறையவே சாதித்து விட்டான். அவன் மனதில் நிறைந்த திருப்தியிருந்தது. அவன் புகழ்மணியிடம் தனது உடலில் பொருத்தப்பட்ட வெடி குண்டை இயக்கி விடும்படி பணிச்சென்றான். அந்தக் கணத்தில் கரும்புலி வீரர்களின் மனத்தில் எழுந்த உணர்வை எப்படிச் சொல்வது? எத்தனை வகுடங்களாக ஒன்றாக இருந்து ஒருவருக்கொருவர் துணையாக வாழ்ந்த வீரர்கள். இன்று பிரியம் போகின்றார்கள். ஆனாலும் சாதித்துவிட்டோம் என்ற பெருமித்தோடு அவனது “சார்ச்சை” இழுத்துவிட்டான் புகழ்மணி. சில கணங்களில்

தொடர்ச்சி - 14ஆம் பக்கம்

